ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἑκατομμύρια διὰ λιμένα διότι λιμένα ἔχομεν ἕτοιμον. Ζητοῦμεν ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς δρόμου πρὸς τὸ *Διακόφτι*.

Βοηθήσατέ μας. Ἂς ἀφεθοῦν κατὰ μέρος οἱ λόγοι, καὶ ἂς κατέλθωμεν ὅλοι ὁμοῦ ἡνωμένοι εἰς ἕνα ἀγῶνα προορισμένον νὰ σώσῃ τὴν νῆσόν μας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν καλυτέρας ἡμέρας.

(Ἐπ. Συλ. Ἐράνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν παραλίαν *Διακόφτι* διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνιακήν του *Σωτηρίαν*.

Τὸ *Διακόφτι* ἦτο, εἶνε, καὶ παραμένει ἡ καταλληλοτέρα φυσικὴ τοποθεσία ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(Ἐπ. Συλ. Ἐράνων)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΠΕΜΠΤΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1926—ΑΡΙΘ. 33

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΟΥ ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

ΚΟΛΟΜΒΟ — ΚΕΥΛΑΝΗΣ, Αὔγουστος 1926.— Οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς», θὰ περιμένουν βέβαια μὲ περιέργειαν καὶ ἄλλως ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ ταξεῖδι μου εἰς Αὐστραλίαν. Θὰ τοὺς ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν των, ὅταν φθάσω εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην Ἤπειρον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἂς ἀρκεσθοῦν εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς καὶ σκορπισμένας γραμμάς, διότι ἄλλως τε τί ἐντυπώσεις νὰ ἔχῃ κανεὶς ἄλλες, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συνειθισμένες τῶν βαποριῶν ποὺ κάνουν μακρυνὰ ταξεῖδια.

Εἰς τὸ Πόρτ—Σαΐδ, ἔφθασα ἐξ Ἀλεξανδρείας σιδηροδρομικῶς τὴν 17ην Αὐγούστου. Οἱ Κυθήριοι, ὅσοι ἐπέρασαν τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, γνωρίζουν τὸ Πόρτο, οἱ δὲ λοιποὶ γνωρίζουν αὐτὸ ἐξ ἀφηγήσεων τῶν μεταναστῶν μας. Ὀλίγαι ἐν τούτοις σύντομοι περὶ αὐτοῦ πληροφορίαι δὲν θὰ ἦσαν περιττὰι δι' ὅσους δὲν γνωρίζουν τὸν ἐνδιαφέροντα αὐτὸν λιμένα.

Τὸ Πόρτ—Σαΐδ εἶνε πόλις 70—80 χιλιάδων κατοίκων καὶ σπουδαῖον κέντρον διακομιστικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἄπω Ἀνατολῆς, ἱδρύθη δὲ ὅταν κατεσκευάσθη ἡ Διῶρυξ. Ἔχει εὐθεῖς καὶ εὐρεῖς δρόμους, πλατείας, κήπους, μεγάλας οἰκοδομάς, θέατρα καὶ διάφορα ἄλλα κέντρα, χωρίζεται δὲ ἡ πόλις εἰς Εὐρωπαϊκὴν καὶ Ἀραβικὴν συνοικίαν.

Ὁ λιμὴν τοῦ Πόρτ—Σαΐδ εἶνε εὐρύτατος, προστατεύεται δὲ ὑπὸ δύο μακρῶν λιμενοβραχιόνων, τοῦ ἀνατολικοῦ, μήκους δύο περίπου χιλιομέτρων, καὶ τοῦ δυτικοῦ μήκους 2.500 μέτρων. Ὁ τελευταῖος προφυλάσσει τὸν λιμένα ἀπὸ τὰς προσχώσεις τοῦ Νείλου. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δυτικοῦ λιμενοβραχίονος ὑψώνεται μέγας φάρος (ὕψος 60 μ. περίπου), ὁ ὁποῖος ἐξακοντίζει τὸ φῶς του εἰς ἀπόστασιν 35 χιλιομέτρων καὶ εἶνε εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων φάρων τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λιμενοβραχίονος εὑρίσκεται καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ κατασκευαστοῦ τῆς Διώρυγος Φερδινάνδου Λεσὲψ, ὀρθίου καὶ δεικνύοντος εἰς τὰ πλοῖα τὴν εἴσοδον αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν ὑπάρχουν ἁλυκαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγονται μεγάλαι ποσότητες καθαρωτάτου ἅλατος. Πλησίον δὲ τοῦ Πόρτ—Σαΐδ, εὑρίσκονται τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Πηλουσίου, ἡ ὑποία λόγῳ τῆς θέσεώς της ἦτο ἡ κυριωτέρα, οὕτως εἰπεῖν, εἴσοδος εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Πόρτ—Σαΐδ εἶνε μία τῶν μεγαλυτέρων ἐν Αἰγύπτῳ, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 12.000 κατοίκους, ἡ δὲ κοινότης ἀκμάζει, διατηροῦσα μεγάλα καὶ ὡραῖα ἐκπαιδευτήρια μὲ 1000 περίπου μαθητὰς καὶ μαθητρίας καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐκκλησίαν. Εἰς τὸ Πόρτο ἑδρεύει ὁ Μητροπολίτης Πηλουσίου καὶ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον. Πολλοὶ Ἕλληνες τοῦ Πόρτου, εἶνε ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς Διώρυγος, ἀρκετοὶ ὅμως ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν μικροβιομηχανίαν, ὑπάρχει δὲ καὶ μεγάλη τάξις ἐπιστημόνων, ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν κλπ.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουὲζ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ ἐξυπηρετικώτερα ἔργα τοῦ κόσμου. Αὐτὴ θέτει εἰς συγκοινωνίαν τὴν Μεσόγειον μὲ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. Ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸ Πόρτ—Σαΐδ, διέρχεται παραλλήλως τὴν Μεντζάλαν λίμνην, διασχίζει τὴν Τίμσαν καὶ τὴν Πικρὰν καὶ ἐκβάλλει εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν πλησίον τοῦ Σουέζ. Τὸ μῆκος τῆς Διώρυγος εἶνε ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιόμετρα, τὸ πλάτος εἰς τὸν πυθμένα σαρανταπέντε μέτρα, καὶ τὸ βάθος της ἕνδεκα μέτρα. Διαρκῶς ὅμως εὐρύνεται καὶ ἐπισκευάζεται, ἡ δὲ Ἑταιρία, ἡ ὁποία τὴν ἐκμεταλλεύεται, ἔχει πάμπολλα μηχανικὰ ἐγκαταστάσεις. Αἱ διαστάσεις καὶ ἡ συνεχὴς τελειοποίησις τῆς Διώρυγος παθιστοῦν αὐτὴν πλωτὴν καὶ διὰ τὰ μεγαλύτερα ἀτμόπλοια.

Ἡ ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς τῆς Διώρυγος ἔγινεν ἀντιληπτὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Κατὰ τὴν Γαλλικὴν κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου (1802) ἐμελετήθη καὶ ἐξητάσθη ἐκ νέου ὑπὸ εἰδικῶν ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Τέλος τὸ 1856 μετέβη εἰς Κάϊρον ὡς ἀκόλουθος τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου ὁ Φερδινάνδος ντὲ Λεσέψ, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε καλῶς τὸ ζήτημα, καὶ ἀφοῦ κατέληξεν εἰς ἓν ὡρισμένον σχέδιον, ὑπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸν Σαΐτ Πασᾶν ζητῶν προνόμιον διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Διώρυγος. Ἡ ἄδεια παρεχωρήθη εὐκόλως, ἀλλὰ μόλις κατὰ τὸ 1859 ἔγινεν ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν, ἀφοῦ ἱδρύθη πρῶτον ἑταιρία, ἡ ὁποία προσεπάθησε νὰ ἐξεύρῃ τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια καὶ ἔλαβεν αὐτὴ τὸ προνόμιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Μετὰ δεκαετῆ κοπιώδη καὶ σχεδὸν ἀδιάκοπον ἐργασίαν, ἡ Διῶρυξ ἐπερατώθη, εἰς τὰς 17 δὲ Νοεμβρίου τοῦ 1869 ἐπὶ Ἰσμαὴλ Πασᾶ ἐγένοντο μὲ πολλὴν μεγαλοπρέπειαν τὰ ἐγκαίνια. Εἰς τὸ ἀπουσαῖον αὐτὸ ἔργον τὰ μέγιστα συνετέλεσαν καὶ χιλιάδες Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν. Ἡ ἐμπορικὴ σημασία τῆς Διώρυγος εἶνε μεγίστη, διότι δι' αὐτῆς ἐσυντομεύθη τὸ ταξεῖδιον Εὐαώπης—Ἄπω Ἀνατολῆς εἰς τὸ ἥμισυ, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς ἠλαττώθησαν ἐπίσης πολύ. Πρὸς μετάβασιν ἀπὸ Λονδίνου εἰς Βομβάην διὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος χρειάζονται περὶ τὰς 30 ἡμέρας, ἐνῶ διὰ τῆς Διώρυγος 17 μόνον.

Προσωρινῶς ἡ Διῶρυξ ἀνήκει εἰς τὴν *Ἑταιρίαν Διώρυγος Σουέζ*, ἡ ὁποία εἰσπράττει δίδια ἀπὸ τὰ διερχόμενα πλοῖα 6,25 φράγκα χρυσὰ κατὰ τόννον, καὶ 10 φράγκα δι' ἕκαστον ἐπιβάτην. Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ 5—6 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσὰ κατ' ἀρχάς, ἀνῆλθον εἰς 150 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ ἔξοδα ἀπὸ 5 ἑκατομ. ἀνῆλθον εἰς 12 ἑκατομμύρια.

Ἡ ἑταιρία διατηρεῖ μεγάλα ἐργαστήρια, μηχανουργεῖα, βορβοροφάγους (δράγες), περὶ τὰ 200 ἀτμόπλοια, περὶ τὰς 2.000 ἐργατῶν καὶ πολλοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους πληρώνει ἀδρότατα. Τὰ ταξιδεύοντα πλοῖα εἰσέρχονται εἰς τὴν Διώρυγα ἀφοῦ προπληρώσουν τὰ δίδια. Κατὰ τὸν διάπλουν ὁ πλοίαρχος παραχωρεῖ τὴν θέσιν του εἰς τὸν πλοηγὸν τῆς Ἑταιρίας, ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸ τέρμα τῆς Διώρυγος. Ὁ διάπλους δὲ διαρκεῖ περὶ τὰς 16 ὥρας. Ὅταν διασταυροῦνται δύο πλοῖα, τὸ ἓν σταματᾷ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντας κατὰ μῆκος τῆς Διώρυγος τεχνητοὺς ὅρμους, μέχρις ὅτου διέλθῃ τὸ ἀντιθέτως ἐρχόμενον. Εἰς τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως λίμνας τὰ πλοῖα ταξιδεύουν ἐλεύθερα. Σήμερον ὁ πλοῦς, χάρις εἰς τοὺς μεγάλους ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς, γίνεται καὶ τὴν νύκτα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Τὸ πλοῖον τῆς Ἀγγλικῆς ταχυδρομικῆς Ἀτμοπλοΐας Ὄριαν Λάϊν ὀνόματι «Ὄρμουζ» διὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀνεχώρουν ἐκ Πόρτ-Σαΐδ δι' Αὐστραλίαν. ἔφθασεν τὸ ἑσπέρας τῆς 18 Αὐγούστου περὶ τὴν 9ην ὥραν. Δὲν ἦμην δὲ ὁ μόνος Κυθήριος ἐπιβάτης. Ἦσαν καὶ ἄλλοι συμπολῖται, οἱ ἑξῆς κ. κ. Ἐμμ. Στάθης ἀπὸ τὰ Φατσάδικα, Γεώργιος Γλυτσὸς ἀπὸ τὰ Δόκανα, Στέφανος Τζάννες ἀπὸ τὸ Λιβάδι, Γεώργιος Μαρσέλλος ἐκ Καρβουνάδων, ὁ δωδεκαετὴς παῖς Παναγ. Μαρσέλος ἐκ Φρατσίων, καὶ ἡ δεσποινὶς Μυρσίνη Γεωρ. Ποτήρη ἐκ Μυλοποτάμου. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν προσετέθη καὶ ὁ κ. Ἀνάργυρος Θεοδ. Παπαδόπουλος ἀπὸ τ' Ἀς ωνιάδικα.

Ἡ ἐπιβίβασίς μας ἐπὶ τοῦ Ὄρμουζ ἔλαβε χώραν τὸ μεσονύκτιον περίπου τῇ ὁδηγίᾳ καὶ ἐπιβλέψει τοῦ κ. Θ. Ἀνδρονίκου, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πόρτῳ γραφείου μεταναστεύσεως τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Ἰωάν. Ἀνδρονίκου. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ αὐτῶν ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξάρω τὸ ἔργον τῶν συμπολιτῶν ἀδελφῶν Ἀνδρονίκου, τὸ τόσον ἐξυπηρετικὸν τῶν μεταναστῶν μας. Τὸ γραφεῖον των κείμενον εἰς τὴν ὁδὸν Acca No 10 καὶ εἰς μέρος κεντρικὸν διατηρεῖ ὑπερθεν αὐτοῦ καὶ ξενοδοχεῖον καθαρώτατον καὶ εὐπρεπέστατον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκει μόνον κανεὶς τὴν ἄνεσιν τοῦ οἴκου του, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐστηρὰν τιμιότητα τὴν συναφῆ πρὸς τὸν κυθηραϊκὸν χαρακτῆρα. Ἡ προθυμία τοῦ κ. Θ. Ἀνδρονίκου, καὶ ἡ ταχύτης καὶ ἡ μεθοδικότης τῆς ἐργασίας του, καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς ὁποίας ἀπολαύει παρὰ ταῖς ἐντοπίαις ἀρχαῖς, διευκολύνουν εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν ἐκ Πόρτου ἀσφαλῆ ἀναχώρησιν τῶν μεταναστῶν μας. Πρὸς τὸν κ. Ἀνδρόνικον δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸ ὅλον πρὸς τοὺς συμπολίτας μας ἔργον του.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑΝ

Εἶνε πρωΐα πλέον τῆς 19ης Αὐγούστου, ὅταν τὸ Ὄρμουζ κινεῖται πρὸς ἀναχώρησιν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐπιβῶται ἀγρυπνοῦν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διὰ ν' ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῆς διόδου διὰ τῆς Διώρυγος. Ὁ προσληφθεὶς πιλότος ὁδηγεῖ τὸ πλοῖον βραδύτατα διὰ μέσου τῶν ἀπειραρίθμων κατὰ μῆκος σημαντήρων. Δέκαεπτὰ ὥρας διήρκεσεν ὁ διάπλους μέχρι τοῦ Σουέζ, ἔνθα ὁ πιλότος μᾶς ἐγκατέλειψε. Ὁ καιρὸς κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἦτο μᾶλλον δροσερός. Ὁ διάπλους ἦτο γραφικώτατος. Ἑκατοντάδες ἱστιοφόρων πλοιαρίων ἐκινοῦντο πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω, καὶ ὅπου δὲν ὑψοῦσε καθόλου ἄνεμος, οἱ ναῦται ἔσυρον αὐτὰ ἐκ τῆς ξηρᾶς διὰ μακρῶν σχοινίων. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς Διώρυγος, ὑψηλοὶ ἄμμοι ἐμαρτύρουν περὶ τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ καναλιοῦ, πλησίον δὲ αὐτῶν ἢ καὶ ὀλίγον πέραν, διάφοροι σταθμοὶ τῆς ἑταιρίας καὶ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις μὲ ὡραίας οἰκίας διεκρίνοντο ἐν μέσῳ δένδρων. Παραλλήλως πρὸς τὴν Διώρυγα καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς πρὸς τὸ Πόρτ—Σαΐδ, ἔρρεε μικρὸς τεχνητὸς ποταμὸς ὕδατος τοῦ Νείλου, διὰ τοῦ ὁποίου ὑδρεύεται τὸ Πόρτ—Σαΐδ καὶ ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Διώρυγος.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Σουὲζ καὶ εὐθὺς κατόπιν εἰσήλθομεν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, ἤρχισε μία ζέστη ἀνυπόφορος ἀποπνικτική, κοιμαστική, ἐξαντλητικὴ μέχρι ἀπελπισίας. Ἡ θάλασσα ἐντελῶς ἀτύμβαντος, ἐφαίνετο καὶ αὐτὴ σὰν νὰ ἔκαιετο. Ἡ ζέστη ἐκείνη διήρκεσε τέσσαρα ὁλόκληρα ἡμερονύκτια, τέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια κολάσεως. Ὅλα τὰ μέσα πρὸς δροσισμὸν εἶχον τεθῆ εἰς κίνησιν ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας. Βεντάλιες Αἰγύπτου, ριπίδια εὐρωπαϊκά, χαρτιά, ἐφημερίδες, βιβλία, μανδήλια καὶ κάθε πρᾶγμα ποὺ ἠμποροῦσε νὰ χαρίσῃ λίγο ἀέρα, ἀλλὰ εἰς μάτην.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Εἶχα πολλὰ χρόνια νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς Ἀθήνας. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μερικαὶ ὑποθέσεις μου μὲ ἔφεραν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν. Ἂς μὴ παραξενευθῇ κανείς, ἂν εἰπῶ μὲ ὅλην μου τὴν εἰλικρίνειαν, ὅτι δὲν ὑπῆρξα καθόλου ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν σημερινὴν ὄψιν τῆς πόλεως. Ὅλοι σχεδὸν οἱ δρόμοι ἔχουν ἀνασκαφῆ, πέτραι δὲ καὶ χώματα καλύπτουν καὶ τὰ πεζοδρόμια ἐπάνω. Εἰς πολλοὺς δρόμους ἡ διὰ τῶν τραμ συγκοινωνία ἔχει διακοπῆ λόγῳ τῶν κατασκευαζομένων ὑπονόμων, καὶ, καθὼς μὲ ἐβεβαίωσαν μερικοὶ φίλοι μου Ἀθηναῖοι, αὐτὸ τὸ κακὸν ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Εἰς ὅλας τὰς συνοικίας εἶδα νὰ κτίζωνται πολλαὶ οἰκοδομαὶ καὶ ἡ πρώτη ἐντύπωσίς μου ἦτο, ὅτι αἱ πλεῖσται δὲν κτίζονται ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένου σχεδίου. Παντοῦ σκόνη ἡ ὁποία καθίσταται περισσότερον ἐνοχλητικὴ ἀπὸ τὰ σύννεφα, ποὺ σηκώνουν ἐμπρός στὰ μάτια σας τὰ ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον διερχόμενα αὐτοκίνητα, τὸ μόνον προϊόν, τὸ ὁποῖον καταπληκτικῶς αὐξάνει εἰς τὰς σημερινὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος διὰ τοὺς ἀτυχεῖς πεζοπόρους. Ἐν γένει ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς ἕνα νεοφερμένον, ἀλλὰ πολαιὸν γνώριμόν της ἡ σημερινὴ πρωτεύουσα, ὁμοιάζει μὲ τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς οἰκίας, ἡ ὁποία διαρκῶς σιγυρίζεται, εὐρεπίζεται, προσπαθεῖ νὰ καλλωπισθῇ διὰ νὰ φανῇ εὐπρόσωπος, ἀλλ' οὐδέποτε τὸ κατορθώνει καὶ εὑρίσκεται πάντοτε ἐν ἀταξίᾳ, ἀσιγύριστη, ἀτημέλητη καὶ ἐλεεινή.

Εἰς τοὺς δρόμους, αἱ περισσότεραι γυναῖκες ποὺ συναντᾷ κανεὶς ἔχουν χέρι τὸ σεμνὸν βάδισμά των. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ διαφορὰ τῆς ἐνδυμασίας, θὰ ἦτο δύσκολον νὰ διακρίνῃ κανεὶς τὰ ὄμορφα. Τόσον πολὺ ἀνθρωποιοῦνται τὸ μέχρι τῆς χθὲς ὡραῖον ὄμορφον. Κομμένα μαλλιά, φουστες κοντές, βάδισμα ἀνδρικὸν μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, μάτια πονηρά, βλέμματα βλοσυρὰ ἢ γελαστά, ἀλλὰ μὲ προυποιητὸ γέλοιο. Αὐτὴ εἶναι ἡ σημερινὴ γυναῖκα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἀθῴα ἀφέλεια ἐξέλιπε πλέον. Παντοῦ ἡ προσποίησις, ἡ πονηρία καὶ ὁ κορδακισμός.

Εὑρεθὴς πρὸ τῆς τοιαύτης εἰκόνος τῆς σημερινῆς πρωτευούσης ἔφερα μίαν στιγμὴν τὸν νοῦν μου εἰς τὰ περασμένα χρόνια καὶ συνέκρινα τὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν μὲ τὴν νέαν. Καὶ ἐνοστάλγησα τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν τὴν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον, τὴν ἀρχοντικὴν ἐκείνην πόλιν, τὴν ὡραίαν καὶ οἰκοκυρευμένην, μὲ τὰς λαμπρὰς οἰκοδομάς της, μὲ τοὺς καθαροὺς δρόμους της, μὲ τὰ ἀπαστράπτοντα πεζοδρόμιά της, μὲ τὰ ὀλίγα ἀλλ' ἐκλεκτὰ κέντρα της. Ἐνεθυμήθην τὴν γεροντοσίαν τοῦ Ζαχαράτου, τοὺς δύο ἢ τρεῖς κωμικοὺς τύπους τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ Ζάππειον, τοὺς δύο τόπους κοσμικῆς συγκεντρώσεως καὶ περιπάτου μὲ τὰς παιανιζούσας στρατιωτικὰς μουσικὰς κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακήν. Καὶ μαζὶ μὲ ὅλα αὐτὰ, ἐνοστάλγησα τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν φιλόνομον, τὴν εἰρηνικήν, τὴν εἰλικρινῆ εἰς ὅλας της τὰς πράξεις καὶ τὰς συναλλαγάς, τὴν ἀρχοντιάν, ἡ ὁποία ἐβασίλευεν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὰς Ἀθήδας. Πόση διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐποχῶν! Αἱ Ἀθῆδες ποὺ ἐγνωρίσαμεν πρὸ εἰκοσαετίας ἦσαν αἱ σεμναὶ καὶ ἀριστοκράτιδες ἐκεῖναι κόραι ποὺ ἐστόλιζαν τοὺς δρόμους καὶ ὅλας τὰς συναναστροφὰς μὲ τὴν χάριν των καὶ τὴν εὐγένειαν. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ μοδιστροῦλαι διετήρουν τοιαύτην ἐλάχιστον κάποιαν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν καὶ σεμνότητα.

Καὶ ἐνῷ ἐνοστάλγησα τόσον πολὺ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἔσπευσα νὰ τελειώσω ἐνωρίτερον τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μὲ ἔφερον εἰς τὴν σημερινὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου ἀπογοητευμένος ἀπὸ ὅ,τι εἶδα.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ — ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἐπισήμως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Συνδυασμὸς τῶν Φιλελευθέρων (Καφαντάρη) τοῦ Νομοῦ μας καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ πολιτευτοῦ κ. Πετρίδου.

Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἀνέπτυξε πρόγραμμα διὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὑπερόχου εἰς ἦθος καὶ ἱκανότητα ἀρχηγοῦ του κ. Καφαντάρη ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου καὶ ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς, ἀπομακρύνσεως δὲ ἐκ τῆς πολιτικῆς τῶν στρατιωτικῶν.

Αἱ ἀνάγκαι τῶν Κυθήρων ὑπὸ ἐποψιν συγκοινωνίας καὶ ἀναπτύξεως γεωργικοῦ πλούτου εἶναι γνωσταὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰς τὸν κ. Πετρίδην.

Ὁ φιλεύθερος λαὸς Κυθήρων πρέπει νὰ εἶναι πεπεισμένος ὅτι ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς φιλελευθέρων Νομοῦ θέλει περιβάλλει διὰ ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ στοργῆς τὸν Λαὸν Κυθήρων, αἱ διάφοραι δὲ ἀνάγκαι τῆς νήσου αἵτινες λόγῳ τῆς ἀνωμάλου πολιτικῆς περιόδου ἣν διήλθομεν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου θέλουσι τύχει παρὰ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων προσοχῆς ἰδιαζούσης, θέλουσι δὲ ἀσφαλῶς πραγματοποιηθῆ διότι ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας μετὰ τὰς ἐκλογάς, συγκεντρώνων μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱστορικοῦ κόμματος Βενιζέλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

Θεωροῦμεν καθῆκον μας νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς πάντας τοὺς εὐγενεῖς συμπολίτας μας Κυθηρίους καὶ ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος μας, οἱ ὁποῖοι δι' ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν καθημερινῶς εἰς τὰ Γραφεῖα μας, μᾶς συγχαίρουν διὰ τὰς ὡραίας περιγραφὰς τοῦ ταξιδίου τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτήτου τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» κ. Παν. Τσιτσίλια. Ὡς πάντες ἀντελήφθησαν, τὸ ταξίδιον ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψαμεν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὸ νὰ φέρῃ εἰς μίαν στενωτέραν γνωριμίαν τοὺς εἰς τὰ διάφορα μεγάλα κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγκατεστημένους Κυθηρίους. Διὰ τῶν ἐκτεταμένων περιγραφῶν τοῦ κ. Π. Τσιτσίλια, πάντες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, Αὐστραλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ διεσπαρμένοι συμπολῖται μας θὰ γνωρισθοῦν καλύτερον θὰ συνδεθοῦν στενώτερον θὰ παρακολουθήσουν μὲ ἐνδιαφέρον τὴν εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις πρόοδόν των καὶ τοιουτοτρόπως θὰ συσφιχθῇ περισσότερον ὁ μεταξύ των πατριωτικὸς σύνδεσμος, τοῦ ὁποίου ἡ ὠφέλεια θὰ δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ἐναργέστερον εἰς πάντα τὰ γενικὰ κυθηραϊκὰ ζητήματα.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Νεορκέζου, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ σημερινοῦ φύλλου μας, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχει ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμός. Οἱ Ἕλληνες οἱ ἀποδημοῦντες εἰς τὴν χώραν τῶν δολλαρίων κινδυνεύουν νὰ χάσουν τῶν ἐθνισμόν των, τὴν θρησκείαν των καὶ ἐν γένει πάντα δεσμὸν μὲ τ

λαγὸ ζωντανό.—Πολὺ καλά, ἀπεκρίθη ὁ κύριος.—Γιὰ ἄνοιξε νὰ τὸν δοῦμε. Ὅταν ἤνοιξε τὸν σάκκον, εἶδε μὲ μεγάλην του ἔκπληξιν, ὅτι ἀνεπήδησε μιὰ γάτα.—Περίεργον, εἶπεν, ὁ νέος, εἰς τὸ Χάμστεντ ἦτο λαγὸς γιατὶ τὸν εἶδα καὶ μὲ τὰ μάτια μου.—Πήγαινε πίσω, τοῦ εἶπεν ὁ κύριος, θέλουν νὰ παίξουν τὸν τρελλὸ μαζύ σου. Ὁ Ἰρλανδὸς ἀνέλαβεν ἐκ νέου τὸ φορτίον του καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὸ Λονδῖνον. Ὅταν ὅμως περνοῦσε τὸ Χάμστεντ, ἔμεινε πάλιν εἰς τὸ ἴδιο μέρος διὰ νὰ ξεκουρασθῆ. Εἶπε τὸ τί τοῦ συνέβη εἰς ὅσους εὑρῆκε ἐκεῖ, πρᾶγμα ποῦ ἐγέννησε καὶ προεκάλεσε τοὺς γέλωτας τοῦ ἀκροατηρίου του. Οἱ ἐπιτήδιοι καὶ πάλιν, ὡς καὶ πρότερον, ἐπλησίασαν καὶ πάλιν τὸν σάκκον του, ἔβγαλαν ἔξω τὴν γάταν, καὶ ἐπανέθεσαν τὸν λαγών. Ὁ ἁπλοῦς Ἰρλανδὸς ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὸν κύριόν του τοῦ εἶπε:—Ξέρετε, ὅτι ἐστείλατε, κύριε, μιὰ γάτα ἀντὶ λαγό;» —Ὤ! βλάκα, τοῦ εἶπεν ὁ κύριός του. Λοιπὸν κάνε τὰ μάτια μου νὰ πιστέψουν. Ὁ Ἰρλανδὸς ἄνοιξε τὸν σάκκον καὶ εἰς μεγαλειτέραν του ἔκπληξιν εἶδε ἕνα λαγὸ νὰ πηδήσῃ. Ἔμεινε μερικὰς στιγμὰς ἄφωνος, ἐν τέλει ὅμως διέκοψε τὴν σιωπήν. «Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!! εἶπεν. Ἐδῶ μέσα εἶναι ἕνα ζῶον ποῦ εἶναι λαγὸς εἰς τὸ Χάμστεντ καὶ ὅταν τὸ πάγω εἰς τὸ Λονδῖνον, γίνεται γάτα».

Μετάφρασις: **Θ. Στρ.**

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Ἡμέραν τινά, δύο ἢ τρία ἔτη πρὸ τοῦ τελευταίου ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου, γνωστὸς ἔμπορος ὁ κ. Π... ἵστατο πρὸ τῆς θύρας τοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Νεανίσκος ἡλικίας δεκαπέντε ἕως δεκαεπτὰ ἐτῶν, σχεδὸν γυμνόπους καὶ κακοενδεδυμένος, εἰς τὴν ἐργατικὴν ἀνήκων τάξιν καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐπαρχιώτης, πλησιάζει μετὰ συστολῆς τὸν καταστηματάρχην καὶ τοῦ λέγει.

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, μοῦ δίδετε δέκα παράδες;

— Δὲν ἐντρέπεσαι εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν νὰ ζητῇς ἐλεημοσύνην; ἀπαντᾷ ὁ κύριος Π... διατί δὲν ζητεῖς ἐργασίαν;

— Ἀλλὰ ἀπὸ ποῖον νὰ ζητήσω ἐργασιαν, κύριε: Εἶμαι ξένος, ἦλθα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν χθὲς μόλις, καὶ κανένα δὲν γνωρίζω. Ἔπειτα, καὶ τοὺς δέκα παμάδες σᾶς τοὺς ζητῶ ὄχι διὰ ἐλεημοσύνην ἀλλὰ δι' ἐργασίαν.

— Καὶ τί ἐργασίαν θὰ κάμῃς μὲ δέκα παράδες; ἠρώτησεν ὁ καταστηματάρχης δυσπίστως μειδιῶν.

— Θὰ τοὺς φυλάξω, θὰ ζητήσω καὶ ἀπὸ ἄλλους κυρίους τὸ ἴδιον ποσόν, καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ σχηματίσω κεφάλαιον διὰ νὰ κάμω μίαν ἐργασίαν.

— Καὶ τί ἐργασίαν θὰ κάμῃς;

— Τὸν λοῦστρον.

— Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα πῶς θὰ ζήσῃς; τί θὰ τρώγῃς; ἐρωτᾷ ὁ κύριος Π... εὐχαριστούμενος ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ νεανίσκου, καὶ ευρεθεὶς εἰς διάθεσιν ὁμιλητικότητος.

— Ἔχω ἀπόφασιν νὰ μείνω νηστικὸς ὅσο νὰ σχηματίσω τὸ ποσὸν ποῦ χρειάζομαι. Ὁ ἦχος τῆς φωνῆς τοῦ ἐπιδέξου λούστρου ἐνέφαινεν εἰλικρίνειαν, τὸ δὲ σεμνὸν τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ τιμιότητα. Ἐφαίνετο ὅτι τὰ λεγόμενα αὐτοῦ ἦσαν ἀληθῆ. Ὁ κύριος Π... ἐσκέφθη ὅτι δὲν θὰ διεκινδύνευε μέγα ποσόν, ἴσως δὲ πράγματι θὰ καθίστα τὸ ἐγκαταλελειμμένον ἐκεῖνο πλάσμα εὐτυχές· διότι τὸ προσφιλέστερον τοῦ νεανίσκου ὄνειρον, τουλάχιστον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ μόνη αὐτοῦ φιλοδοξία συνίστατο εἰς τὸ νὰ γείνῃ λοῦστρος! Βεβαίως δὲν θὰ ἦτο εὐτυχής, ὅσον δέδοται εἰς θνητόν, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐλάμβανεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὰ διὰ τὸ λουστράρισμα ἀναγκαιοῦντα.

— Καὶ πόσα χρήματα θέλεις διὰ νὰ ἀγοράσῃς ὅ,τι σοῦ χρειάζεται;

— Ἠρώτησα καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι φθάνουν δώδεκα γρόσια «δύο καὶ ἥμισυ περίπου φράγκα».

— Δὲν σοῦ δίδω χρήματα, διότι φοβοῦμαι μήπως μὲ ἀπατήσῃς, ἔλα ὅμως νὰ σοῦ ἀγοράσω τὰ ἀπαιτούμενα.

— Τί εἴπατε; νὰ ἐξοδεύσετε τόσα χρήματα δι' ἐμένα χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζετε;

— Ναί, θέλω νὰ σοῦ ἀγοράσω τὰ ἐργαλεῖά σου.

— Τότε σᾶς εὐχαριστῶ καὶ δὲν εὑρίσκω λόγους νὰ σας ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

— Πήγαινε, συμφώνησε ὅ,τι χρειάζεσαι, καὶ φέρε ἐδῶ τὸν πωλητὴν διὰ νὰ τὸν πληρώσω.

Ὁ νεανίσκος ἀπῆλθε περιχαρής, μετ' ὀλίγον δ' ἐπανῆλθε συνοδευόμενος ὑπὸ Ἰουδαίου κρατοῦντος τ' ἀναγκαιοῦντα δι' ἕνα λοῦστρον. Ὁ κύριος Π... ἐπλήρωσε τὸν Ἰουδα'ον, ὁ νεανίσκος ἔλαβε τὰ ἐργαλεῖά του, ἐξέφρασε καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην του, καὶ ἤρχισεν ἀμέσως τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ καθαρίσας τὰ ὑποδήματα τοῦ εὐεργέτου του. Ὁ κύριος Π.. ἐζήτησε νὰ πληαώσῃ πρὸς τὸν νεοφώτιστον λοῦστρον τὸ δικαίωμά του, οὗτος ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν προσφερθεῖσαν αὐτῷ δεκάραν, ἀλλ' ὁ καταστηματάρχης ἐπέμεινεν.

— Αὐτά, εἶπεν, εἶναι τὰ πρῶτα χρήματα ποῦ κερδίζεις ἐκ τῆς ἐργασίας σου. Φύλαξέ τα θὰ σοῦ φέρουν καλόν.

—Καὶ σεῖς ὅμως, δέχεσθε νὰ καθαρίζω κάθε ἡμέραν τὰ ὑποδήματά σας δωρεάν;

— Δέχομαι.

Καὶ καθ' ἑκάστην ὁ λοῦστρος ἐκαθάριζε τακτικῶς τὰ ὑποδήματα τοῦ εὐεργέτου τοτ, ἐννοῶν νὰ ἐξοφλήσῃ οὕτω τὰ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενα, ἀλλ' ἑκάστοτε ἠναγκάζετο ὑπὸ τοῦ κυρίου Π... νὰ λαμβάνῃ τὴν δεκάραν.

—Τώρα, τοῦ ἔλεγεν ὁ κύριος Π... φρόντισε νὰ σχηματίσῃς ἕνα μικρὸ κεφάλαιον, καὶ ὅταν γίνῃς πλούσιος, τότε μὲ πληρώνεις νὰ δώδεκά μου γρόσια.

Ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας ὁ λοῦστρος ἐξηκολούθει νὰ καθαρίζῃ τακτικῶς καθ' ἑκάστην τὰ ὑποδήματα τοῦ κυρίου Π..., πληρωνόμενος πάντοτε ὑπ' αὐτοῦ· ἔπειτα δὲν ἐφάνη πλέον. Ἄδηλον τί ἀπέγεινεν.

***

Παρῆλθον δύο ἢ τρία ἔτη, ἐξερράγη ὁ ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος, οἱ Ῥῶσσοι διέβησαν τὸν Δούναβιν, ἐσταμάτησαν ἐπὶ πολὺ πρὸ τῆς Πλεύνας, μετὰ δὲ τὴν λύσιν τῆς πολιορκίας αὐτῆς, διέβησαν ἐν μέσῳ χειμῶνι τὸν Αἶμον, κατέβησαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ παρήλασαν μέχρι τῶν προαστείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τέλος ἀπεσύρθησαν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πολυθρυλήτου συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἡμέραν τινὰ ὁ κύριος Π... ἵστατο καὶ πάλιν πρὸ τῆς θύρας τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, ὅτε νέος καλοενδεδυμένος, τὸν πλησιάζει καὶ ζητεῖ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα του.

Ὁ καταστηματάρχης, νομίζων ὅτι ἔχει ἐνώπιον αὐτοῦ τεχνίτην καὶ τολμηρὸν λωποδύτην, καὶ ὅτι τὸ χειροφίλημα ἦτο ἁπλῶς ἐνέδρα κατὰ τοῦ ὡρολογίου ἢ τοῦ βαλαντίου αὐτοῦ, ἐπιπλήττει αὐστηρῶς αὐτόν, καὶ ἀποσύρεται ἐντὸς τοῦ καταστήματός του.

Ἀλλ' ἐνταῦθα εἶναι ἀναγκαία μικρὰ παρέκβασις. Μόνος ὁ ζήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει γιγνώσκει τί σημαίνει **γιαγκιοιδζῆς**, τουτέστι λωποδύτης, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις καθιερωθεῖσαν ἔκφρασιν. Ἀνάγκη ἀπαραίτητος, ὅταν διέρχεσαι ὁδούς τινας τῆς Τουρκικῆς πρωτευούσης, καθ' ἃς ἡ τοῦ πλήθους κυκλοφορία εἶναι πυκνοτέρα, νὰ κουμβώσῃς τὸ φόρεμά σου καὶ νὰ προσέχῃς τὰ θυλάκιά σου, ἄλλως μέγαν διατρέχεις κίνδυνον νὰ ἐπανέλθῃς οἰκαδε ἄνευ ὡρολογίου ἢ ἄνευ τοῦ βαλαντίου σου. Ὑπάρχουν ἐποχαὶ καθ' ἃς οἱ τῶν **γιαγκιοιτζίδων** ἄθλοι λαμβάνουν ἀπιστεύτους διαστάσεις, καὶ ἄλλοι πάλιν, καθ' ἃς οὗτοι καθίστανται ἀραιότεροι. Οὐδέποτε ὅμως ἐκλείπουσι καθ' ὁλοκληρίαν. Ἡ αὔξησις καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἄθλων τούτων σχετίζεται πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἢ χαλαρὰν ἐπιτήρησιν τῆς Τουρκικῆς ἀστυνομίας. Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι οἱ γιαγκιοιτζῆδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως πάντοτε σχεδὸν εἰσὶν κομψῶς ἐνδεδυμένοι, ἵνα μὴ ἐμπνέωσιν δυσπιστίαν πρὸς τὰ θύματα αὐτῶν. Πολλάκις βλέπεις εὐγενῆ κύριον, ὑψηλὸν φοροῦντα πῖλον, κομψότατα ἐνδεδυμένον, φέροντα ἐπὶ τοῦ στήθους παχεῖαν χρυσῆν ἅλυσον καὶ χρυσοῦν ὡρολόγιον. Τὸν ἐκλαμβάνεις ὡς ἄνθρωπον ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν, καὶ ὅμως εἶναι ἁπλούστατα λωποδύτης. Ἐπανέλθωμεν ἤδη εἰς τὸ προκείμενον. Ὁ κ. Π... ἐκλαδὼν τὸν νέον ὡς λωποδύτην, ἐπέπληξεν αὐτὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάστημά του. Ὁ νέος ὅμως τὸν παρακολουθεῖ καὶ ἐπιμένει ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του.

— Μὰ τέλος πάντων, τί μὲ θέλεις; ἐρωτᾷ μετὰ θυμοῦ ὁ καταστηματάρχης. Νομίζεις πῶς θὰ μπορέσῃς νὰ μὲ ἀπατήσῃς; Φύγε ἀπ' ἐδῶ ἀμέσως, εἰδεμὴ σὲ παραδίδω εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Δὲν εἶμαι κύριε, **γιαγκιοιδζῆς**· παρατηρήσατέ με καλά· δὲν μὲ γνωρίζετε;

— Ὄχι, δὲν σὲ γνωρίζω.

— Ἐσεῖς εἶσθαι ὁ εὐεργέτης μου καὶ ἦλθα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

— Ἐγώ!

— Ναί ἐσεῖς.

Ὁ κύριος Π... παρετήρει μετὰ προσοχῆς τὸν νέον, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὰ χαρακτηριστικά του, ἀλλοιωθέντα ἄλλως ὑπὸ τῆς εὐζωΐας.

— Καὶ πότε σὲ εὐεργέτησα;

— Εἶναι τώρα τρία ἔτη. Ἐθυμεῖσθε μίαν ἡμέραν ποῦ ἀγοράσατε εἰς ἕνα νέον τὰ ἐργαλεῖα διὰ νὰ γίνῃ λοῦστρος;

— Ναί, τὸ ἐνθυμοῦμαι.

— Λοιπὸν ὁ λοῦστρος ἐκεῖνος ἤμουν ἐγώ. Τὰ χρήματά σας πραγματικῶς μὲ ἔφεραν καλόν.

— Καὶ πῶς τοῦτο;

— Εἰς διάστημα δύο περίπου χρόνων ποῦ ἔτρωγα ξηρὸ ψωμὶ καὶ ἐκοιμώμουν μέσα εἰς μίαν ἐκκλησίαν ἐκέρδησα πενῆντα λίρας τουρκικάς· ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν μὲ τὰ χρήματά μου ἠγόρασα διάφορα ποτά, τὰ ὁποῖα μετέφερα εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὰ ἐπώλησα εἰς τὸν Ρωσσικὸν στρατόν. Ἡ πρώτη δοκιμή μου ἐπέτυχε λαμπρά, ἐμεγάλωσα τὴν ἐργασίαν, ἐκέρδησα πολλά, καὶ σήμερον, δόξα τῷ Θεῷ, εἶμαι πλούσιος. Τὰ πλούτη ποῦ ἀπέκτησα τὰ χρεωστῶ εἰς τὰ δώδεκα γρόσια, ποῦ μοῦ ἐδανείσατε. Τὴν περιουσίαν ποῦ σήμερον ἔχω, τὴν χρεωστῶ εἰς ἐσᾶς καὶ θὰ σᾶς εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων.

—«Δὲν θὰ ἠμποροῦσα μοῦ ἔλεγεν ὁ ταῦτα διηγούμενος κύριος Π... νὰ κρατήσω τὴν συγκίνησίν μου· χαρᾶς δάκρυα μοῦ ἦλθαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς· ἠσπάσθην τὸν καλὸν νέον, καὶ μετὰ δυσκολίας ἔπεισα αὐτὸν νὰ ἔλθῃ μαζύ μου καὶ νὰ τοῦ προσφέρω τὸ πρόγευμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.»

— Καὶ τώρα, τί οκοπεύεις νὰ κάμῃς, ἠρώτησεν ὁ κύριος Π... τὸν ἀπὸ λοῦστρον μετατραπέντα εἰς προμηθευτὴν τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ.

— Πηγαίνω στὰ παραδουνάβια μέρη τῆς Βλαχίας· ἐκεῖ θὰ σκεφθῶ τί θὰ κάμω. Ἴσως δοκιμάσω τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Ἀναχωρῶ σήμερα.

Ὁ νέος ηὐχαρίστησε καὶ πάλιν τὸν κύριον Π... τὸν ἀπεχαιρέτισε καὶ ἀνεχώρησεν. Ἔκτοτε οὐδεμία ἐλήφθη εἴδησις περὶ αὐτοῦ. Α.

ΤΕΛΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὴν ἀρίστην πολιτείαν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀρίστην γυναῖκα...ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς.

***

Ἡ φιλαρχία εἶνε τὸ μόνον πάθος, τὸ ὁποῖον δὲν γηράσκει ποτέ.

***

Αἱ ἰδέαι ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ νομίσματα: ἐκεῖναι κυκλοφοροῦσι περισσότερον ὅσαι ἔχουσι μικροτάτην ἀξίαν.

Δήλωσις

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικὰ τὸ φύλλον ν' ἀποτανθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φωνῆς».

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Κεντρικὸν Γραφεῖον: Ἐν Πόρτ Σαΐδ (Αἰγύπτου) ὁδὸς Ἄκκα ἀριθ. 10, Γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι: Ἀθῆναι, ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 21.—Ποτομός, (Κυθήρων).

Τὸ ὡς ἄνω Πρακτορεῖον καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τοὺς δι' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ μεταναστεύοντας, ὅτι διὰ τοῦ ἐν Π ο τ α μ ῷ (Κυθήρων) γραφείου του ἐξασφαλίζει θέσεις ἀτμοπλοίου ἐκ ΠΑΡΤ-ΣΑ·Ι·Δ μὲ ὡρισμένην ἡμερομηνίαν ἀναχωρήσεως, εἰς τρόπον ὥστε ὁ Μετανάστης προκαταβάλλων ἐν Π ο τ α μῷ τὸν ναῦλόν του, νὰ γνωρίζῃ ἀσφαλῶς τὴν ἡμέραν καὶ τὸ ἀτμόπλοιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ ΠΟΡΤ-ΣΑ·Ι·Δ.

Ἐπίσης γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι κατὰ νεωτέρας διαταγὰς τῆς Α ἰ γ υ π τ ι α κ ῆ ς Κ υ β ε ρ ν ή σ ε ω ς, τὸ ἐν Πειραιεῖ Αἰγυπτιακὸν Προξενεῖον δὲν ἐπικυρώνει διαβατήρια δι' Α ὐ σ τ ρ α λ ί α ν μέσῳ Αἰγύπτου, ἐὰν ὁ ταξειδιώτης δὲν φέρῃ μαζύ του καὶ τὸ εἰσιτήριόν του δι' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ.

Τὸ ὡς ἄνω Πρακτορεῖον τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ἐξουσιοδοτηθὲν ὑπὸ τῆς Ἀ γ γ λ ι κ ῆ ς Ἀ τ μ ο π λ ο ΐ κ ῆ ς Ἑ τ α ι ρ ε ί α ς ΟΡΙΕΝΤ ΛΑ·Ι·Ν, ἐκδίδει εἰσιτήρια ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Προξενείου, οὕτω δὲ ὁ μετανάστης ὁ ἐφοδιαζόμενος δι' εἰσιτηρίου τοῦ κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ οὐδεμίαν θὰ συναντᾷ δυσκολίαν.

Τὸ ἐν ΠΟΡΤ-ΣΑ·Ι·Δ κεντρικὸν γραφεῖον εἰδοποιούμενον ἐγκαίρως παραλαμβάνει δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου τοὺς μετανάστας, παρέχει εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἠθικὴν ὑποστήριξιν καὶ εὐκολίαν καὶ παραδίδει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ δι' Αὐστραλίαν ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου, προσδιορίζον ταυτοχρόνως καὶ τὰς θέσεις των.

Οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθήριοι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καλέσωσι συγγενεῖς των, δύνανται νὰ ἐμβάζωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου λόγῳ εὐκολίας κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἐν ΠΟΡΤ-ΣΑ·Ι·Δ Κεντρικὸν γραφεῖον, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἐν ΠΟΤΑΜΩ Γραφείου συνεννοούμενον μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων θὰ κανονίζῃ τὴν ἀναχώρησιν.

Αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας τὸ ἐν ΠΟΡΤ-ΣΑ·Ι·Δ Πρακτορεῖον Μεταναστεύσεως τοῦ κ. ΙΩΑΝΝ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ παρέχει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τοὺς Κ υ θ η ρ ί ο υ ς Μ ε τ α ν ά σ τ α ς, εἶνε τόσον γνωσταί, ὥστε πᾶσα ἰδιαιτέρα σύστασις καθίσταται περιττή.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις:
ANDRONICOS, Port-Said
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΝ, Ποταμὸν

ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. ἐπιβατῶν, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Λακωνία» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἀνελλιπῶς ἑκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον 7 μ.μ. καταπλέον εἰς Ἅγ. Πελαγίαν, ἐν περιπτώσει δὲ βορείου ἀνέμου εἰς Ἅγ. Ἐλευθέριον ἢ ὅπου ὁ καιρὸς ἐπιτρέπει.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

—Καὶ ποῦ δὲν ἐπεκτείνουν τὴν ἱκανότητά των οἱ συμπολῖται μας.

—Ἀπὸ τὸ Τρανσβαὰλ τῆς Ἀφρικῆς μανθάνομεν ὅτι ἡ γυναικαδέλφη τοῦ κ. Ἐμμ. Κουλεντιανοῦ, δεσποινὶς Εἰρήνη Μεγαλοκονόμου, ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἐργόχειρον, θαῦμα ὑπομονῆς καὶ αἰσθητικῆς λεπτότητος.

—Ἐκτεθὲν τοῦτο ἐν τῇ ἐτησίᾳ ἐκεῖ διοργανουμένῃ ἐκθέσει ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου.

—Τὴν συμπαθῆ λεπτουργὸν συγχαίρομεν.

—Ἀσφαλῶς οἱ κουρεῖς τοῦ Ποταμοῦ εἶνε ἰδεολόγοι.

—Καὶ χάριν τῆς ἰδεολογίας των θυσιάζουν τὸ συμφέρον τως.

—Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται διατί ἠρνήθησαν νὰ κουρέψουν μερικὰ δεσποινίδια τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦντα πιστῶς τὴν μόδαν ἀπετάνθησαν πρὸς αὐτοὺς διὰ νὰ κόψουν ἢ νὰ ἐπιδιορθώσουν τὰ μαλλιά των.

—Παρὰ τὰς πιρακλήσεις των, πάντες οἱ κουρεῖς ἔμειναν ἄκαμπτοι.

—Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ ἄξιοι συγχαρητηρίων.

—Ἂν ἐζοῦσεν ὁ συνάδελφός των ὁλησμόνητος Τζινέτος; Ἀργύρης, ἀσφαλῶς θὰ ἔλεγεν εἰς τὰ ἀνοικονόμητα δεσποινίδια. «Ἄμετε στὸ διάβολο, ποῦ θὰ μαγαρίσω τὰ ἐργαλεῖα μου».

—Συνιστῶμεν λοιπὸν εἰς τὰς συμπολίτιδας νὰ μὴν κόψουν τὰ μαλλιά των, καὶ ἂν τὰ ἔκοψαν νὰ τὰ ἀφήσουν νὰ μεγαλώσουν πάλιν διότι γρήγορα θὰ ξαναγυρίσῃ ἡ μόδα τῶν μακριῶν μαλλιῶν.

—Ἄλλως τε, κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεώς των, σπουδαῖον μειονέκτημα ἀποτελοῦν τὰ κοιμένα μαλλιά.

—Ἡ θεατρικὴ κίνησις εἰς τὰ Κύθηρα πολὺ ζωηρά.

—Ἔχουν συσταθῆ δύο ἐρασιτεχνικοὶ θίασοι. Ὁ ἕνας εἰς τὴν Χώραν καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸν Ποταμόν.

—Ὁ θίασος τῆς Χώρας, ἀποτελούμενος ἀπὸ μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου, ἔκαμε τελευταίως καλλιτεχνικὸν τουρνὲ εἰς τὰ διάφορα χωριά, μὲ εἰσπράξεις λίαν ἱκανοποιητικάς.

—Ὁ ἐρασιτεχνικὸς θίασος Ποταμοῦ, συσταθεὶς ἐσχάτως, ἀπετελέσθη ἀπὸ φιλοπροόδους νέους τοῦ Ποταμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παναγ. Μ. Μεγαλοκονόμου. Ἔπαιξε δὲ τὴν Γκόλφω, τὸν Ἀγαπητικὸ τῆς Βοσκοπούλας καὶ ἄλλα.

—Αἱ εἰσπράξεις λίαν ἱκανοποιητικαί, θέλουσι διατεθῆ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς πλατείας Ποταμοῦ.

—Ὡς Θέατρα χρησιμοποιοῦνται ἐναλλὰξ αἱ εὐρύχωροι αἴθουσαι τῶν καφενείων τῶν κ.κ. Πολυχρ. Λειβαδίτη καὶ Ἀνδρέα Π. Χλέντζου.

—Εἰς τὴν Χώραν συνεστήθη Γυμναστικὸς καὶ Κυνηγετικὸς ὅμιλος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐγγραφῶσιν μέλη, πάντες οἱ ὀπαδοὶ τῶν νεμρῶδ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Γ. Μεγαλοκονόμου ἐκ Καλάμου καὶ ὁ κ. Ἐμμ. Τσούκας ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

***

Ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Εἰρήνη Θυγάτηρ τοῦ ἐν Ποταμῷ ὑποδηματοποιοῦ κ. Γεωργίου Καλλιγέρη καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Μεγαλοκονόμος ἢ Δυσαῖος, ἠρραβωνίσθησαν.

***

Ὁ κ. Γεώργιος Κυριακόγλου καὶ ἡ δεσποινὶς Ροδάνθη Θεοδ. Τριφύλλη ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

Γάμοι

Ὁ κ. Κ. Μανέας καὶ ἡ δεσποινὶς Δέσποινα Γ. Ταμπανὴ ἐτέλεσαν ἐν Πειραιεῖ τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Λεβκας.

***

Ὁ κ. Λέανδρος Βενιέρης καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρίνα Βενοπούλου ἐτέλεσαν ἐν Ἀθήναις τοὺς γάμους των.

***

Ὁ κ. Παναγ. Μουλὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Μαριγὼ Σοφίου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς τὸ χωρίον Λογοθετιάνικα.

***

Ὁ κ. Δημήτριος Χρονόπουλος καὶ ἡ δεσποινὶς Πόπη Βίκτωρος Παν. Ἀέου ἐτέλεσαν ἐν Ποταμῷ τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου βιομηχάνου κ. Δημητρίου Μελιτᾶ ἔτεκεν θῆλυ.

***

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἰωάννου Ἱερ. Κασσιμάτη, Ἑλένη, ἔτεκεν ἐν Ἀθήναις θῆλυ.

***

Ἡ κυρία Κυριακοῦλα Α. Τσετσώνη θυγάτηρ τοῦ κ. Παναγ. Καψάνη ἔτεκεν ἐν Πειραιεῖ θῆλυ.

Βαπτίσεις

Εἰς τὸ Umtali-Rodesia ***τῆς Ν. Ἀφρικῆς, ὁ κ. Ἰωάννης Μπαμπιολάνης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Κου καὶ Κας Ἐμμ. Κουλεντιανοῦ ὀνομάσας αὐτὸν Ζευλιανόν.***

—Τὸ Μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ περιοδεύων ἱερεὺς Γιοχάννεσμπεργ Παν. Ἀρχ. κ. Α. Νικολόπουλος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κου καὶ Κας Κολεντιανοῦ, ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ συγγενικοῦ καὶ φιλικοῦ κύκλου.

—Μετὰ τὸ Μυστήριον προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ εἶτα παρετέθη δεῖπνον πλουσιώτατον καὶ ἐκλεκτώτατον, ὥστε πάντες ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

—Οἱ συνδαιτυμόνες ἀπερχόμενοι ἀπεκόμιζον τὰς λαμπροτέρας τῶν ἐντυπώσεων, ἐκ τῶν εὐγενικῶν καὶ δαψιλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν γονέων τοῦ νεοφωτίστου, εἰς τοὺς ὁποίους εὐχόμεθα ὡς καὶ εἰς τὸν ἀνάδοχον, νὰ ζήσῃ ὁ μικρὸς Ζευλιανὸς ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν ὁ Παναγιώτης Μ. Κουμέσος ἢ Καραμουγκᾶς.

***

Ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ ἡ Ἰωάννα Π. Μόττη.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Κατόπιν ἐπιμόνων σπουδῶν ἀφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ κ. Σταῦρος Δ. Κατράκης, πολιτικὸς μηχανικὸς μεταλλειολόγος, υἱὸς τοῦ ἐγκρίτου ἰατροῦ καὶ συμπολίτου κ. Δημ. Κατράκη.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 106.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΘΗΝΑΙ

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία . . . . . Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Λίρας Ἀγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλάρια . . 3

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καταλληλος ἐποχὴ διὰ τὸ κλάδευμα εἶνε ὁ φεβρουάριος μεχρὶ τῶν ἀρχῶν Ἀπριλίου, ἐὰν οἱ ἐλαῖαι τοῦ μέρους ἐκείνου δὲν προσβάλλωνται ὑπὸ ψωρασεως (rogna). Ἐν ἀναντίᾳ περιπτώσει εἶνε καλύτερον νὰ κλαδεύωμεν κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐλαιῶν. Κατὰ τὸ κλάδευμα πρέπει νὰ ἀποκόπτωμεν τοὺς ὀλαστοὺς, ὅσοι φύονται κατὰ μῆκος τοῦ κορμοῦ, καθὼς καὶ τὰς παραφυάδας (τοὺς ριζίτες), ἐπειδὴ καταναλίσκουν ματαίως χυμούς, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὲρ τῶν καρποφόρων κλάδων.

Πολλοὶ καλλιεργηταὶ δὲν ἀποκόπτουν τὰς παραφυάδας, ὅταν ἐμφανίζωνται, ἀλλ' ἀφίνουσιν αὐτὰς νὰ μεγαλωσουν καὶ κατόπιν τὰς ἀποκόπτουν δι' ἀξινης. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου χάνομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέγα μέρος χυμῶν χρησιμοποιηθέντων εἰς ἀναπτυξιν των παραφυάδων, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὲρ τῶν καρποφόρων κλάδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ προξενοῦμεν μεγάλας πληγὰς εἰς τὸ δένδρον πρὸς μεγιστην αὐτοῦ ζημίαν. Πάντα ταῦτα ἀποφεύγομεν, ἐὰν κόπτωμεν τὰς παραφυάδας κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐμφανίσεώς των.

Ὑπάρχουσι καλλιεργηταὶ, οἱ ὁποῖοι διατηροῦσι τὰς παραφυάδας, ὅπως ἔχωσι φυτὰ διὰ σχηματισμὸν ἢ συμπλήρωσιν ἐλαιωνος. Ἐν τοιαυτῇ περιπτώσει πρέπει νὰ μὴ ἀφίνῃ τὶς πλεον τῶν δύο παραφυάδων δι' ἕκαστον δενδρον, ὥστε νὰ ἦτο ἀφροσύνη νὰ καταστρέψῃ τὶς ἕτοιμον ἐλαιόδενδρον χάριν ὀλίγων δενδρυλλίων, ἀφοῦ μάλιστα δυνάμεθα διὰ πολλῶν τρόπων νὰ καλλιεργήσωμεν νέα φυτά.

Ἐπίσης κατὰ τὸ κλάδευμα πρέπει νὰ ἀφαιρῶμεν κάθε ξηρὸν μέρος τοῦ κορμοῦ τοῦ δενδρου διὰ κοπτεροῦ ὀργάνου. Οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ τὰ ξηρὰ μέρη τοῦ κορμοῦ πρέπει πάντοτε νὰ ἀποκόπτωνται καὶ μεταφερόμενα εἰς τὴν ἀγροικίαν νὰ καίωνται ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ θέτουσι τὰ αὐγά των πολλὰ ἐλαπτικὰ ἔντομα τῆς ἐλαίας. Συγχρόνως καταστρέφομεν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα βρύα καὶ λειχῆνας διὰ προστρίβης τοῦ κορμοῦ μὲ χονδρὸν λινάτσαν. Ἐὰν τὸ ψῦχος, ἤθελε προξενήσῃ ἔλλειψιν εἰς τὰς ἐλαίας, τότε ἀναβάλλομεν ὅλους τοὺς ἀπονεκρωθέντας κλάδους καὶ, ὅταν τὸ δένδρον ἐλαστήσῃ ἐκ νέου, τὸ ὑποβάλλομεν εἰς κανονικὸν κλάδευμα, ὅπως εἴπομεν ἀνωτέρω.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψει του ὁ κλαδευτὴς—ὁ ὁποῖος εἶνε σπουδαιότατον — νὰ κόπτῃ κατὰ τὰ ἔτη τῆς πολυκαρπίας τὰς κορυφὰς τῶν καρποφόρων κλάδων, ὅταν δὲ εἶνε ἀκαρπία, νὰ μὴ τὰς κόπτῃ.

Ἐὰν ὁ κλαδευτὴς ἠξεύρῃ ὅσα εἴπομεν ἕως τώρα περὶ κλαδεύματος καὶ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὸ ἔδαφος καὶ τὸ κλῖμα, δύναται νὰ τροποποιήσῃ ἀναλόγως τὸ κλάδευμα καὶ νὰ σχηματίσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν αὐτοῦ κανόνων, τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν παραλλαγῶν τῆς ἐλαίας, ἄριστον σύστημα κλαδεύματος.

Μερικοὶ κτηματίαι βλέποντες ὅτι εἰς ἄλλον τόπον γίνονται καλλίτεραι ἐσοδεῖαι, προσκαλοῦν κλαδευτὰς ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου. Τὸ τοιοῦτον εἶνε σφάλμα, διότι ὁ πρακτικὸς ἐκεῖνος κλαδευτὴς ἔχει σχηματίσει σύστημα κλαδεύματος δι' ἴδιον κλῖμα καὶ δι' ἰδίας παραλλαγάς, τὸ ὁποῖον μεταφερόμενον ἀλλοῦ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, μολονότι αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κλαδεύματος εἶνε πανταχοῦ αἱ αὐταί.

Οἱ τοιοῦτοι κλαδευταὶ δύνανται νὰ εἶνε καλοί, ἐὰν μείνωσιν ἐπί τινα ἔτη εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὸ κλάδευμα ὑπὸ τὸ νέον κλῖμα καὶ τὰς νέας ἐδαφικὰς συνθήκας.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η «ΦΩΝΗ» ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀμερικῇ τῆς «*Φωνῆς τῶν Κυθήρων*» εἶνε ὁ ἐν New York κ. Stefanos Fatseas 759 East 42nd Street, New York City, πρὸς ὃν δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐν Ἀμερικῇ συμπολῖται μας διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν σχετικὴν μὲ τὴν ἐφημερίδα, ἢ τὴν πληρωμὴν συνδρομῆς.

Η «ΦΩΝΗ» ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἀντιπρόσωποι τῆς «*Φωνῆς τῶν Κυθήρων*» ἐν Αὐστραλία εἶνε οἱ ἐνSydney κ. κ. Marcello Bros 356 Elizabeth Street, πρὸς τοὺς ὁποίους δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐκεῖ συμπολῖται μας διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν σχετικὴν μὲ τὴν ἐφημερίδα, ἢ τὴν πληρωμὴν συνδρομῆς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΥΚΗΝΑΣ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Εἰς τοὺς «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται μακρὰ περιγραφὴ τῶν ἐν Μυκήναις ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, τὰς ὁποίας ἐνήργησεν ἡ Σουηδικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρίγκηπος Διαδόχου τῆς Σουηδίας.

«Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, γράφει ἡ ἐν λόγῳ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐνεργὸν μέρος ὁ Σουηδὸς Διάδοχος, ὑπῆρξαν ἀρκετὰ γόνιμοι, διότι προῆλθον εἰς φῶς ἀντικείμενα τοῦ πλουσιωτάτου Μυκηναϊκοῦ θησαυροῦ, πολὺ σπουδαιότερα τῶν χρυσῶν κυπέλλων, ἅτινα εὑρέθησαν ἐκεῖ κατὰ τὸ ἔτος 1887.

»Κατὰ τὰς προγενεστέρας ἐρεύνας των οἱ Σουηδοί, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Πέρσον καὶ τοῦ δόκτορος Φρέντεν, ἀνέσκαψαν τὰ ἐρείπια τῆς Ἀσίνης, προϊστορικῆς ἀκροπόλεως, εἰς γραφικὴν τοποθεσίαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὀλίγα μιλλία νοτιοανατολικῶς τοῦ Ναυπλίου. Ἐφέτος, μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἀνοίξεως ἐν Ἀσίνῃ ἡ προσοχὴ τῶν Σουηδῶν ἐστράφη πρὸς ἕνα κεκρυμμένον τάφον ἐσχάτως σημειωθέντα πλησίον τοῦ χωρίου Δενδρά, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως, ἥτις περιστρέφεται ὑπὸ τῶν ἐρειπίων τῆς Ὁμηρικῆς τοιαύτης ἐν Μηδείᾳ, τῆς τρίτης δηλαδὴ κατ' ἀριθμὸν μετὰ τὰς ἀκροπόλεις τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος, αἵτινες ὅλαι ὁμοῦ ἀποτελοῦν τὴν τριάδα τῶν προχριστιανικῶν φρουρίων τῆς Ἀργολίδος.

Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Μπέρτου, Ἕλληνος ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἀργολίδος, ὁ καθηγητὴς Πέρσον ἀνέσκαψε τὸν τάφον ἐκεῖνον καὶ αἱ προσπάθειαί του ἠμείφθησαν πλουσίως. Ὁ τάφος ἀνοίγεται ἐν τῇ κατωφερείᾳ χαμηλοῦ λόφου πλησίον τοῦ χωρίου Δενδρά, καὶ εἰσέρχεταί τις ἐντὸς αὐτοῦ δι' εἰσόδου μήκους 15 μέτρων καὶ πλάτους τριῶν περίπου, τῆς ὁποίας τὰ πλάγια ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοίχους κτισμένους κατὰ τὸν κυκλώπειον ρυθμόν. Ἡ θύρα τῆς εἰσόδου ἔχει βάθος τεσσάρων μέτρων, στεγάζεται δὲ ἄνωθεν ἀπὸ ἀκατεργάστους ὀγκώδεις πλάκας. Ὁ κυκλικὸς θάλαμος τοῦ τάφου ἔχει διάμετρον ὀκτὼ μέτρων. Ἐὰν ἐτηροῦντο αἱ ἀνάλογοι διαστάσεις, τὸ ὕψος τοῦ τάφου θὰ ἦτο καὶ αὐτὸ ὀκτὼ μέτρων, εἶνε ὅμως μικρότερον ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους οἰκογενειακοὺς τάφους τοῦ αὐτοῦ τύπου, ἀνακαλυφθέντας ἐν Μυκήναις, ὡς π. χ. πρὸς τὸν τάφον τοῦ Αἰγίσθου, οὗτινος ἡ διάμετρος εἶνε 13 μέτρων.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ἐντὸς τοῦ θαλάμου ὑπάρχουν τέσσαρα φρέατα. Δύο ἐξ αὐτῶν, περιέχοντα λεῖψανα ἀναθημάτων, ἄνθρακας, ὀστᾶ καὶ τεμάχια ὀρειχάλκου καὶ ἐλεφαντοστοῦ, εἶχον καταστραφῆ ἴσως κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, πιθανῶς κατὰ τὸν χαλκοῦν αἰῶνα, εἰς τὰ τέλη τοῦ ὁποίου ἀνάγεται ὁ ἀνακαλυφθεὶς τάφος. Εἰς τὰς Μυκήνας ὑπῆρχεν ἡ συνήθεια, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ἐνταφιάσουν νέους νεκροὺς εἰς οἰκογενειακὸν τάφον, νὰ παραμερίζουν τοὺς παλαιοὺς διὰ νὰ ἐξοικονομοῦν τὸν χῶρον. Πιθανὸν νὰ ἐγίνετο κάτι παρόμοιον καὶ μετετοπίσθησαν ἀντικείμενα ἀξίας. Τὰ ἄλλα δύο φρέατα ἦσαν ἄθικτα, ἔχοντα βάθος 6 περίπου ποδῶν. Ἐντὸς τοῦ ἑνὸς ὑπῆρχον δύο σκελετοὶ ἐξηπλωμένοι ὕπτιοι μὲ τοὺς θησαυροὺς των πέριξ αὐτῶν. Ὁ εἷς φαίνεται, ὅτι ἀνήκει εἰς ἄνδρα καὶ ὁ ἕτερος εἰς γυναῖκα, καὶ καλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὁ «βασιλεὺς» καὶ ἡ «βασίλισσα». Εἰς τὸ ἄλλο φρέαρ ὑπῆρχεν εἷς σκελετός, ἀνήκων εἰς τὴν «πριγκήπισσαν», τῆς ὁποίας τὰ ἀναθήματα δὲν ἦσαν τόσης ἀξίας, ὅσης ἦσαν τὰ τῶν γονέων της.

Ὅλοι οἱ σκελετοὶ κεῖνται ἐπὶ κλινῶν ἐκ πηλοῦ. Ὁ βασιλεὺς ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ διαφόρους θησαυροὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς. Ἐπὶ τοῦ στήθους του ὑπῆρχε μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν κύπελλον, ἔχον διάμετρον 18 ἑκατοστῶν. Ἀκριβῶς κάτωθι τῶν χειλέων τοῦ κυπέλλου διακρίνονται Ἀργονῦται ταξειδεύοντες ἐπὶ τῆς θαλάσσης· μεταξὺ αὐτῶν ὑψοῦνται αἱ σῦραι δελφίνων, οἱ ὁποῖοι βυθίζονται εἰς τὰ βάθη, ὅπου κολυμβοῦν τέσσαρες μεγάλοι ὀκτάτοδες μὲ ἀνοιχτοὺς τοὺς πλοκάμους των ἄνωθεν κοραλλιοφόρων βράχων. Ἀπὸ καλλιτεχνικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως, τὸ κύπελλον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀριστοτέχνημα. Ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κυπέλλου ὑπάρχουν καὶ σφραγῖδες τοῦ βασιλέως, τέσσαρες ὡραῖαι πέτρινοι σφραγῖδες. Ἐπὶ τῶν δύο ἐξ αὐτῶν παριστάνεται ἡ ζωηρὰ σκηνὴ ἑνὸς λέοντος καταρρίπτοντος ἕνα φοβισμένον ταῦραν καὶ τέσσαρες σφραγιστικαὶ δακτύλιοι ἀπὸ ἄργυρον καὶ χαλκόν. Εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ σκελετοῦ τοῦ βασιλέως εὑρέθησαν δύο ἀργυρᾶ δοχεῖα, ἓν χρυσοῦν κύπελλον καὶ ἕτερον χάλκινον δοχεῖον. Εἰς τὸν δεξιόν του ὦμον εὑρέθη σπάθη μὲ χρυσῆν λαβὴν καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν τρεῖς ἀκμὴ σπάθαι μὲ χρυσᾶ κοσμήματα, ἐνῷ ἡ τρίτη φέρει λαβὴν ἀπὸ κρύσταλλον. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ὑπῆρχον μία σπάθη, ὁμοία μὲ τὰς ἄλλας, ἀλλὰ ἀπὸ χαλκὸν καὶ μὲ χρυσᾶ κοσμήματα, δύο ἐγχειρίδια καὶ τέσσαρα κράνη, ὅλα ἀπὸ χαλκόν.

Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ φρέατος εὑρίσκετο ἡ βασίλισσα. Ἐπὶ τοῦ στήθους της ὑπῆρχε λαμπρὸν κύπελλον χρυσοῦν. Τὸ ἐσωτερικόν του εἶνε χρυσοῦν, τὸ δὲ ἐξωτερικόν του ἔχει ἐπαργυρωθῆ καὶ φέρει τὰς κεφαλὰς πέντε ταύρων. Ἔχει λαβὴν ὁμοιάζουσαν μὲ τὴν τῶν Κυπριακῶν ἀγγείων. Τὸ ἀνευρεθὲν κύπελλον ὑπενθυμίζει τὴν ὁμηρικὴν περιγραφὴν τοῦ πλουσίου στηθικοῦ κοσμήματος, τὸ ὁποῖον ἐδώρησεν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ βασιλεὺς τῆς Κύπρου. Ἐν μέσῳ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους εὑρέθησαν ἄλλοι θησαυροί... ἓν περιδέραιον ἀπὸ 61 χρυσοῦς κόμβους, μία λυχνία καὶ ἓν ἀγγεῖον κατεσκευασμένον ἀπὸ ὠὸν στρουθοκαμήλου μὲ κοσμήματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα.

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

Ὁ τάφος, ὅπου εὑρίσκετο ἡ πριγκήπισσα, ἦτο ἐστεγασμένος μὲ ἀκατεργάστους πλάκας ἤμισυ μέτρου περίπου ὑπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ κυρίως θαλάμου. Ἔφερε χρυσοῦν διάδημα καὶ περιδέραιον ἐκ 38 χρυσῶν κόμβων ἐν εἴδει κομβολογίου, ἐνῷ περὶ τὴν ὀσφύν της εὑρέθησαν τὰ χρυσᾶ ἄκρα καὶ τὰ κοσμήματα τῆς ζώνης της.

Εὑρέθησαν καὶ ἄλλα ἀντικείμενα μικροτέρας ἀξίας.

Αἱ ἀνευρεθεῖσαι ἀρχαιότητες, γράφουν οἱ «Τάϊμς», ἀπὸ καλλιτεχνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως καὶ λόγῳ τῆς ἀξίας των κατέχουν τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν θαυμασίων προϊόντων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Ὁμήρου χαλκίνην ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ καθῆκον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν διαπρεπῆ χειροῦργον κ. Γ. Σωτρόπαν καὶ λοιποὺς ἰατροὺς τοῦ ἐνταῦθα Θεραπευτηρίου «Ἅγ. Σπυρίδων» διὰ τὴν παρασχεθεῖσάν μοι ἐπιστημονικὴν ἀρωγὴν καὶ τὰς λοιπὰς περιποιήσεις, ὧν ἔτυχον ἐν τῷ εἰρημένῳ Θεραπευτηρίῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ νοσηλείας μου.

Πειραιεὺς 20 Ἰουλίου 1926

Π. Γ. ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΗΣ
διαχειριστὴς τῆς Γεν. Ἀποθήκης τῶν Μονοπωλίων

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Οἱ ἐν Σίντνεϋ τῆς Αὐστραλίας Κυθήριοι συνέλεξαν καὶ ἀπέστειλαν εἰς Κύθηρα 235 λίρας Ἀγγλίας διὰ τὸ ἀνεγειρόμενον εἰς τὴν πατρίδα των γυμνάσιον.

— Εἰς τὸ Ζάουνσβιλ τῆς Αὐστραλίας ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Δημητρίου Ἔμμ. Ἀρώνη ἢ Μπέη μετὰ τῆς δίδος Σταματίας Θ. Ἀρώνη ἢ Παπαδομενάκου.

— Εἰς τὸ Γκάουλμπερν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Δημ. Τζωρτζοπούλου μετὰ τῆς δίδος Ἀθηνᾶς Κανελλακοπούλου.

— Εἰς τὸ Σίντνεϋ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Προκοπίου Πάγκα μετὰ τῆς δίδος Οὐώτλ Μίλλερ.

— Ἐν Κρούβελ τῆς Αὐστραλίας καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θεοδώρου Τζωρτζοπούλου ἐτελέσθησαν οἱ ἀραβῶνες τοῦ κ. Ἀντωνίου Παναρέτου μετὰ τῆς δίδος Θεοδώρας Βενάρδου, ἀδελφῆς τοῦ κ. Ἰωάννου Βενάρδου.

— Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὁ πρώην ἐφημέριος τῆς Κοινότητος Μελβούρνης Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Κασιμάτης.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Πωλοῦνται .· Μία οἰκία διόροφος κειμένη εἰς τὴν Κοινότητα Ποταμοῦ εἰς τὴν συνοικίαν Παναρετιάνικα, μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἀγροκηπίων, ἔχουσα 9 δωμάτια πέντε ἐπάνω καὶ 4 κάτω, καὶ ἕνα οἰκίσκον ἐξ ἑνὸς δωματίου, γειτονεύοντα μὲ τὴν οἰκίαν Κοσμᾶ Κορώνη.

2) Εἰς ἀγρὸς κείμενος εἰς τὴν θέσιν Κουφάρικα κοινότητας Ποταμοῦ ἔχων 40 ἐλαιόδενδρα, 2 χαρουπιὲς καὶ ἕνα συκόδενδρον μετὰ τῶν περὶ αὐτὰ περιβολίων περιεχόντων 16 ἐλαιόδενδρα, ἀνήκοντα εἰς ξένους. Δεύτερον τεμάχιον ἀγροῦ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν Κουφάρικα παρὰ τὸν Ἅγιον Νικήταν ὀνομαζόμενον «Μακρυὰ σκάλα».

3) Τεμάχιον ἀγροῦ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν πλησίον Μηνᾶ Παναρέτου καὶ Πανταζῆ Χλένζου μὲ δύο ἐλαιόδενδρα ἐντὸς τοῦ κτήματος Παναγιώτου Γεωργοπούλου.

4) Εἰς ἀγρὸς μετὰ 15 ἐλαιοδένδρων κείμενος εἰς τὴν θέσιν Γαλάτι τῆς Κοινότητος Βιτσοβίκων.

Οἱ βουλόμενοι νὰ τὰ ἀγοράσωσι νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἐν Κυθήροις εἰς τὸν κ. Θεόδωρον Παύλου Μουλὸν ἢ Γρέατσον, χωρίον Χριστοφοριάνικα, ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸν κ. Χαράλαμπον Λαχανᾶν, Σταδίου 24 Μέγαρον Ἐφεσίου.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ 207 E. 45 St. λειτουργεῖ «Κυθηραϊκὴ λέσχη» ἡ ὁποία ἀπέβη τὸ γενικὸν ἐντευκτήριον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κυθηρίων. Ἐν αὐτῇ λειτουργεῖ ξενοδοχεῖον φαγητοῦ καὶ ὕπνου μὲ ἑλληνικὴν μαγειρικήν, καὶ δωμάτια ἠλεκτροφώτιστα μὲ θερμὸν ὕδωρ, καὶ τελείαν καθαριότητα καὶ περιποίησιν. Ἐντὸς τοῦ ἰδίου οἰκήματος εὑρίσκονται καὶ τὰ γραφεῖα τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πληροφορίαι παρέχονται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ ΛΕΣΧΗΝ
207. E. 45 ST. NEW YORK

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΚΥΘΗΡΑ-ΑΜΕΡΙΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ & ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ ἀνωτέρω γραφεῖον ἱδρυθὲν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ διευθυνόμενον εὐδοκίμως ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Τ. Κουρμουλῆ, παρέχει σαφεῖς, χρησίμους, καὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίας εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ταξειδεύσωσι δι' Εὐρώπην ἢ δι' Ἀμερικήν.

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε ὡς ἑξῆς:

Nick. T. Kurmulis 225—W. 34 St.

Τηλέφ. Pensylvania 2400—New York

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΛΟΥΤΟΣ-ΤΡΟΦΗ-ΥΓΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ἓν ἄλλο εἶνε ἐπίσης ἀξιοθαύμαστον. Ἂν κανεὶς σαλεύσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν της τὴν κυψέλην καὶ κάμῃ τὰς κηρήθρας νὰ κλίνουν πρὸς τὸ ἓν μέρος, αἱ μέλισσαι διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἰσορροπίαν μεταρρυθμίζουν τὰς οἰκοδομὰς των συμφώνως μὲ τὴν νέαν θέσιν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀντιλαμβάνονται τὴν κάθετον γραμμὴν καὶ τὴν ὁριζόντιον πολὺ εὐκολώτερα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Τὰ κελλία χρησιμεύουν διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν σκωλήκων καὶ διὰ τὴν ἀποθήκευσιν τροφῶν. Αἱ κηρῆθραι κεῖνται παράλληλοι καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς δακτύλου ἡ μία τῆς ἄλλης.

Εἰς τὰς μεσαίας κηρήθρας τοποθετοῦνται τὰ ὡάρια καὶ μάλιστα εἰς τὸ μέσον ἑκάστης κηρήθρας.

Τὰ μικρότερα κελλία εἶνε διὰ τὰς ἐργάτιδας καὶ τὰ μεγαλύτερα διὰ τοὺς κηφῆνας. Εἰς πᾶσαν κυψέλην ὑπάρχουν καὶ μερικὰ πολὺ μεγάλα καὶ διαφορετικά, τὰ ὁποῖα προεξέχουν ὡς ράγες σταφυλῆς καὶ κρέμανται πρὸ τὰ κάτω. Ταῦτα εἶνε τὰ βασιλικὰ κελλία, περὶ ὧν εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

Εἰς τὰ μικρὰ κελλία ἀποθηκεύεται τὸ μέλι, συνήθως πρὸς τὰ ἐπάνω, μακρὰν ἀπὸ τὴν εἴσοδον χάριν ἀσφαλείας· ἕκαστον κελλίον φράσσεται μὲ λεπτότατον κάλυμμα κηρίνον, ἡ δὲ γῦρις τοποθετεῖται χαμηλά.

ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ

Τὸ νέκταρ εἶνε ὑγρὸν ἀποτελούμενον κυρίως ἀπὸ ὕδωρ καὶ οὐσίας σακχαρώδεις ἢ πλησιαζούσας πρὸς τὰ σάκχαρα (καλαμοσάκχαρον, γλυκώματα, δεξιτρίνην, κόμμεα καὶ μαννίτην (σάκχαρον τοῦ μάννα) καὶ ἀπὸ ἐλάχιστα ποσὰ ἀζωτούχων καὶ φωσφορούχων οὐσιῶν.

Τὸ νέκταρ ἐκκρίνεται ἐκ τῶν νεκταρογόνων ἀδένων τῶν ἀνθέων, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἄνθους καὶ τὴν βάσιν τῶν στημόνων καὶ ὑπέρου, αἱ δὲ μέλισσαι συλλέγουν τοῦτο τῇ βοηθείᾳ τῆς γλώσσης, ἥτις εἶνε πολὺ εὐκίνητος καὶ ἐλαστικὴ καὶ εἰσδύει μέχρι τοῦ πυθμένος.

Αἱ μέλισσαι τὸ νέκταρ, ἥτοι τὴν σακχαρώδη ὕλην, τὴν ὁποίαν συλλέγουσι διὰ τῆς γλώσσης των, ἐναποθέτουσιν εἰς τὸν στόμαχον αὐτῶν καὶ κατόπιν χημικῆς ἐν αὐτῷ ἐπεξεργασίας ἐξαμοῦσιν αὐτὴν ὡς μέλι.

Ἡ ποσότης τοῦ νέκτατος, ἡ εὑρισκομένη εἰς διάφορα ἄνθη, ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας. Κατὰ μὲν τὰς πρωϊνὰς ὥρας εἶνε ἀφθονον, ἐφ' ὅσον δὲ προχωρεῖ ἡ ἡμέρα, ἐλαττοῦται ἐξαμιζόμενον ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὰ τοῦτο θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ μέλισσαι ὀλιγώτερον ἐργάζονται ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας ἕως τῆς 5ης μετὰ μεσημβρίαν, ἀπὸ δὲ τῆς ὥρας ταύτης, ὁπότε ἐλαττοῦται ἡ θερμοκρασία, ἐργάζονται ὅπως καὶ τὴν πρωΐαν.

Τὸ νέκταρ, τὸ ὁποῖον συλλέγουν αἱ μέλισσαι ἐκ τῶν ἀνθέων, περιέχει μεγάλην ποσότητα ὕδατος ἀναλόγως τῶν φυτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων συνέλεξαν τοῦτο καὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας, ὡς λ. χ. ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε βροχερός, τὸ νέκταρ ἐμπεριέχει ἄφθονον ὕδωρ. Αἱ μέλισσαι ἐπιστρέφουσαι εἰς τὴν κυψέλην ἐκ τῆς βοσκῆς ἐναποθέτουσι τὸ μέλι εἰς τὰ κελλία τὰ πλησίον τοῦ γόνου, ἂν καὶ πολλοὶ διϊσχυρίζονται ὅτι ἐναποθέτουσι τοῦτο εἰς τὰς ἄκρας κηρήθρας πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ μετὰ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὕδατος μεταφέρουσι τελειωτικῶς εἰς τὰ κελλία καὶ τὸ σκεπάζουσι.

Αἱ μέλισσαι ἐξατμίζουσι τὸ νεωστὶ ἐναποταμιευθὲν μέλι εἰς τὴν κυψέλην, διοχετεύουσαι διὰ τῶν πτερύγων ρεῦμα ἀέρος. Τὸ τοιοῦτον εὐκόλως δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις τὴν ἄνοιξιν, ὁπότε αἱ μέλισσαι κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον ἵστανται πρὸ τῆς εἰσόδου ἑκάστης κυψέλης πτερυγίζουσαι καὶ προξενοῦσαι τὴν περιέργειαν ὡς ἐκ τοῦ βόμβου. Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰσάγουσιν εἰς τὴν κυψέλην ρεῦμα ἀέρος πρὸς ἐξάτμισιν τοῦ ἐμπεριεχομένου ὕδατος εἰς τὸ μέλι. Δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήτωμεν τὴν ἐργασίαν των ταύτην θέτοντες μίαν κυψέλην ἰσχυρ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Αὔγουστος 1926. — Πόσοι ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, κληρικοί, ἐπιστήμονες ἐσκέφθησαν ἄραγε ὅτι ἔχουν **καθήκον** ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ μεριμνῶσι διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν κινδύνῳ ἀπωλείας εὑρισκομένους συμπατριώτας των; Ἴσως ἡ ἐρώτησίς μου θὰ τοῖς φανῇ παράξενος καὶ ἐν ἀπορίᾳ θὰ εἴπουν, ποίους κινδύνους διατρέχουν οἱ συμπατριῶται μας, καὶ δὴ οἱ ἐν Ἀμερικῇ εὑρισκόμενοι εἰς πλουσίαν, εὔφορον, πεπολιτισμένην καὶ δημοκρατικῶς κυβερνωμένην χώραν, ὅταν μάλιστα ἀκούωμεν ὅτι ὅλοι ἐργάζονται καὶ εὐημεροῦν;

Καὶ ἐν τούτοις, ἃς γνωρίζουν ὅλοι ὅτι οἱ Ἕλληνες εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον κίνδυνον ἀπωλείας ἀπὸ ἀπόψεως Ἐθνισμοῦ, Θρησκεύματος καὶ ὡς φυλή! Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπορροφᾶται, συγχωνεύεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καὶ πρὸ πάντων οἱ νεώτεροι τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἑλλήνων.

Ἐὰν προσέξουν οἱ ἄνω κύριοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνω τὴν ἐρώτησιν, θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι 95 ο|ο ἐκ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Γενέτειραν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ διαμείνουν διαρκῶς αὐτόθι, μετὰ βραχεῖαν διαμονὴν ἐπανέρχονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν κηρύττοντες ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα! καὶ ἐρωτῶ διατί; Ἐδῶ ἐγκειται ἡ προσοχή. Διατί οἱ μετανάσται νὰ μὴ δύνανται νὰ ζήσουν εἰς τὴν Γενέτειραν, τὴν ὁποίαν νοσταλγοῦν ἐδῶ, ἀφ' ὅτου ἔλθουν μὲ τὴν ἀνυπομονησίαν πότε νὰ ἐπιστρέψουν;

Εἶδον καὶ ἠρώτησα πολλοὺς ἐξ ὅλων τῶν τάξεων καὶ ἡλικιῶν ἀνθρώπους, ἐπιστρέψαντας ἐξ Ἑλλάδος καὶ πάντες μοῦ εἶπον «Δι' ἡμᾶς ποῦ ἐζήσαμεν ἄνω τῶν 5 ἐτῶν εἰς Ἀμερικὴν εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνον τὸν λόγον!» Τοὺς λόγους τούτους τοὺς γνωρίζουν οἱ ἄνω ἀναφερόμενοι, εἰς οὓς ἀπευθύνομαι, καὶ ἐν γένει οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας τῆς Φυλῆς μας καὶ τοῦ Ἔθνους;

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι κίνδυνοι ἐξαφανίσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλὰ ὁ πολύτιμος χῶρος τῆς «Φωνῆς» δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶ καὶ θὰ πραγματευθῶ τὸ ζήτημα εἰς ἑπόμενον φύλλον.

Τοῦτο μόνον θέλω νὰ τονίσω.

«Γρηγορεῖτε, καὶ σκεφθεῖτε τί θὰ γίνῃ ὁ ἑλληνισμὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὄχι μετὰ πολλὰ ἔτη ἀλλὰ μετὰ 20—30 μόνο».

Νεορκέζος

ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ὡς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, διὰ διαταγῆς καλοῦνται πρὸς κατάταξιν ἐν τῷ στρατῷ 1) οἱ στρατεύσιμοι τῆς ἀπογραφῆς 1926 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῶα, 2) οἱ ἀπαλλαγέντες καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτος γεννήσεως 1906. 3) οἱ ἀποκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 29οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925 καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 4) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀδικαιολογήτως μὴ περιληφθέντες ἐν τοῖς στρατολογικοῖς καταλόγοις ἢ μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω παρουσιασθήσονται εἰς τὰ συντάγματα, εἰς ἃ στρατολογικῶς ἀνήκουσιν ἀπὸ 1—8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀνολόγως τῆς ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Οἱ κληρωτοὶ τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων, ἀνήκοντες στρατολογικῶς εἰς τὴν IV Μεραρχίαν, θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ 8ον πεζικὸν σύνταγμα.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ

Προχθὲς ὅμως ὑπεγράφη διαταγὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐκοινοποιήθη τηλεγραφικῶς πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικάς, διοικητικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁποίας ἀναβάλλεται ἡ προσέλευσις τῶν στρατευσίμων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1926δ' καὶ τῶν λοιπῶν μετ' αὐτῶν κληθέντων διὰ τὴν 10...17 Νοεμβρίου. Ὡς γνωστὸν οὐτοι ἐπρόκειτο νὰ προσέλθουν πρὸς κατάταξιν ἀπὸ 1—8 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὰς παρεμπιπτούσας ἐκλογάς.

ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΤΟΥ 1927

Κατηρτίσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποδημία τῶν κληρωτῶν τοῦ 1927 πλὴν τῶν ἀναχωρούντων διὰ λόγους ὑγείας ἢ σπουδῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΟΥ ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α' σελίδος)

Ὅλοι οἱ ἀνεμιστῆρες τοῦ πλοίου ὅλων τῶν θέσεων, εἶχον ἐπίσης τεθῆ εἰς διαρκῆ κίνησιν. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ εἰς μάτην. Ὁ πάγος ποτὲ δὲν ἀπεθεώθη τόσον, ὅσον κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ πλοῖον ἔχει ἀνεξαντλήτους ἀποθήκας πάγου, καὶ ἔτσι ὅλοι ἠμπόρεσαν καὶ ἀνεκουφίσθησαν κάπως. Ὅλοι ὅμως ὑπέφερον, καὶ ἰδίως τὰ πτωχὰ τὰ παιδάκια—καὶ μεταφέρει τὸ καράβι ἀρκετὰ καὶ ἀπὸ αὐτά—τὰ ὁποῖα ἦσαν ξαπλωμένα εἰς τὸ κατάστρωμα σὰν νεκρὰ ἀπὸ τὴν τρομερὴ ζέστη. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, μόνον ἕνας ναύτης θερμαστὴς τοῦ πλοίου ἔπαθε ἡλίασιν, καὶ ἀρκετοὶ ἐπιβάται ἐπὶ ἡμέρας ἔμειναν κατόπιν ζαλισμένοι. Ὅλοι δὲ οἱ ἐπιβάται διενυκτέρευον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, διότι αἱ καμπίνες ἐθλέγοντο, ὅπως καὶ ὅλα τὰ δίδερα καὶ τὰ ξύλα, καὶ τὰ σχοινιὰ ἀκόμη τοῦ πλοίου. Τέρμα εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ζέστης ἔδωκεν ἡ εἴσοδος τοῦ πλοίου εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἄδεν, τὸν ὁποῖον ἐδρόσιζεν ἡ αὔρα πλέον τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Ἀραβικῆς θαλάσσης.

ΠΛΟΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΤΑΙ

Τὸ πλοῖον μας Ὄρμουζ, τὸ ὁποῖον ἐπί τινα χρόνον ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀτμοπλοΐαν τῆς Ἑλλάδος, εἶνε πλοῖον Γερμανικῆς προελεύσεως. Ἐχορηγήθη εἰς τοὺς Ἄγγλους ἔναντι πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ ἤδη ἀνήκει εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν Ὀριαν Λάϊν, εἶνε δὲ δεκαπέντε χιλιάδων τόννων. Ὡς πλοῖον ταξειδιοῦ, εἶνε καλοτάξιδο, ἀλλὰ στερεῖται τῶν προσόντων τῆς ἀγγλικῆς κατασκευῆς ταχυδρομικῶν πλοίων. Θέσεις μόνον πρώτης καὶ τρίτης ἔχει. Τὰ διαμερίσματα τῆς τρίτης θέσεως δὲν εἶνε καὶ τόσον ἄνετα. Στενοὶ διάδρομοι, ἐλλιπὴς ἀερισμός, στεναὶ κλίμακες, περιωσμέναι θέσεις, καθιστοῦν τὴν διαμονὴν εἰς τὰς καμπίνες δυσκόλως ὑποφερτήν. Τραπεζαρίαι, καπνιστήρια καὶ ἄλλα τινὰ διαμερίσματα δευτερευούσης σημασίας τῆς τρίτης θέσεως, εἶνε ὁπωσδήποτε εὐρύχωρα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ταξειδιωτῶν περνοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοῦ εὐρυτάτου καταστρώματος. Παντοῦ ὅμως διακρίνεται ἡ καθαριότης. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ ἄγγλοι εἶνε ἄκαμπτοι καὶ αὐστηρότατοι. Ἑκάστην πρωϊαν ὅλο τὸ καράβι εἶνε πλυμένο καὶ σιγυρισμένο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ὅλα λάμπουν. Ἡ ἐργασία τῆς καθαριότητος γίνεται τὴν νύκτα καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου τῶν ἐπιβατῶν. Μετὰ δὲ τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν, ἄλλη ἐργασία καθαριότητος τῶν διαμερισμάτων. Ἔχει ὅμως τὸ πλοῖον ἀρκετὸν πλήρωμα. Τριακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε ἄνδρας ἐν ὅλῳ.

Ἡ τροφὴ τῶν ἐπιβατῶν εἶνε καθαρά, ὑγιεινὴ καὶ ἄφθονος. Γάλα δὲ, καφές, τσάϊ, βούτυρο, φρουῦτα κλπ., εἰς τὴν ἡ μερησίαν διάταξιν. Εἴς τινας ἐπιβάτας ἀνατολίτας, ἀσυνηθίστους εἰς τὴν ἀγγλικὴ κουζίνα, τὰ φαγητὰ δὲνεἶνε καὶ τόσον ἀρεστά.

Τὰ διαμερίσματα τῆς πρώτης θέσεως τοῦ πλοίου, αἱ καμπίνες κυρίως, δὲν εἶνε εὐρεῖαι. Καὶ τοῦτο, διότι, ὅπως μοῦ ἐξήγησεν ὁ ἀρχιλογιστὴς τοῦ πλοίου, τὸ σκάφος προωρίζετο ἐν ἀρχῇ δι' ἐμπορικοὺς πλόας, κατόπιν δὲ μετετράπη εἰς ταχυδρομικὸν καὶ ἐπιβατικόν. Ὅλα ὅμως τὰ διαμερίσματα ἔχουν πλήρη τὰ μέσα τῆς ἀνέσεως. Λουτρὰ πρὸ παντὸς παντοῦ, ἰδεώδους καθαριότητος. Αἱ αἴθουσαι φαγητοῦ, βιβλιοθήκης, τὰ σαλόνια, καπνιστήρια κλπ., εἶνε πολυτελέστατα καὶ μὲ καλαισθησίαν ἐπιπλωμένα. Παρέχουν μίαν ἄνεσιν μοναδικὴν εἰς τὸν ταξειδιώτην. Πέριξ δὲ αὐτῶν εὑρίσκονται τὰ κουρεῖα, μπάρ, μαγαζάκι εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ πολυτελείας, καὶ ὑπερθεν αὐτῶν ἡ αἴθουσα τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου. Τὸ ταξεῖδι μέσα εἰς το περιβάλλον αὐτό, καὶ μάλιστα μὲ καλὴ συντροφιά, ἐλάχιστα εἶνε ἐνοχλητικό. Παντοῦ δὲ εἰς κάθε γωνίαν παντὸς διαμερίσματος, ἀφθονοῦν τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα καὶ οἱ ἀνεμιστῆρες. Ἕνα μόνον δυσάρεστον ἔχει ἡ πρώτη θέσις, ὅτι ἔχει πολλὴ ἐτικέτα. Αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι οἱ ἄγγλοι εἶνε σὲ μερικὰ πράγματα ὑπερβολικοί. Δὲν ἀρκεῖ ποῦ δειπνοῦν κάθε βράδυ καὶ χορεύουν μὲ ἐπίσημον ἔνδυμα, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἄλλη ἡμέρα τοῦ ταξειδιοῦ ἀλλάζουν φορέματα καὶ κάλτσες, καὶ ὑποδήματα σὰν νὰ κάνουν ἀγῶνας ἐπιδείξεως. Καὶ δὲν εἶνε μόνον οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. Καὶ τί γυναῖκες! Ἀγγλίδες, γρηᾶς ἡ περισσότερες, ἄσχημες καὶ μὲ κομμένα μαλλιά! Κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα, ὅλοι καὶ ὅλες μὲ ἄσχημα δόντια. Ὅλοι ὅμως ἔχουν μίαν σπανίαν πραγματικῶς ἀνατροφήν, καὶ μίαν εὐγένειαν προδίδουσαν τὸν ἀνώτερον πολιτισμόν των. Καὶ ὅλοι μορφωμένοι. Σπανίως εἰς συζητήσεις ἐπιστημονικὸς ἢ φιλολογικὰς νὰ μὴν εἶνε κάτοχοι τελείως τοῦ θέματος.

Εἰς τὴν πρώτην θέσιν τοῦ «Ὄρμουζ» ταξειδεύουν Ἄγγλοι κυρίως καὶ Αὐστραλοί. Μεταξὺ τούτων εἶνε 5—6 ἱερεῖς καθολικοὶ Ἰρλανδοί, τέσσαρες ἀδελφαὶ καθολικαί, Ἰρλανδοὶ ἐπίσης, εἷς ἀνώτερος Ἄγγλος ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς τῆς Μάλτας, καὶ εἷς Ἰνδὸς μαῦρος ἀπὸ τὸν Κολόμβο, δικηγόρος, πλουσιώτατος καὶ πολὺ μορφωμένος ἄνθρωπος. Ὅλοι οἱ ἐπιβάται τῆς πρώτης θέσεως δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 65. Αἱ κυρίαι εἶνε αἱ περισσότεραι.

Οἱ ἐπιβάται τῆς τρίτης θέσεως ἀνέρχονται εἰς ἐννεακοσίους ἑξήκοντα τρεῖς. Εἶνε πάντες μετανάσται διὰ τὴν Αὐστραλίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν, οἱ περισσότεροι δὲ ταξειδεύουν οἰκογενειακῶς. Μόνον οἱ Ἕλληνές μας ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν. Ἔχουν ἀφήσει τὰς οἰκογενείας των νὰ τοὺς περιμένουν!

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

Αἱ τέρψεις τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου εἶνε ὁ χορός, ὁ κινηματογράφος, τὰ διάφορα ἀγγλικὰ παιγνίδια, καὶ τὰ διάφορα ματς πυγμαχίας τὰ διδόμενα ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὸν εὐρὺν χῶρον τῆς πρώρας τοῦ πλοίου. Ἐπίσης ἡ μουσική. Τὸ πλοῖον διαθέτει δύο ὀρχηστρας. Μίαν δι' ἑκάστην θέσιν. Χρέη μουσικῶν ἐκτελοῦν ἡ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπιβάται γνωρίζοντες μουσικήν.

Τὰ νέα τῆς ἡμέρας ὅλου τοῦ κόσμου τὰ παραλαμβάνει ὁ ἀσυρματος τοῦ πλοίου, καὶ τὰ μεταδίδει εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Τὴν πτῶσιν τοῦ Παγκάλου, τὴν ἐμάθομεν πλέοντες ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Ἄδεν. Κατόπιν τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτῆς εἰδήσεως, οἱ ἐπιβάται τῆς πρώτης θέσεως, μοῦ ἐζήτησαν διαφορους σχετικὰς πληροφορίας. Παρετήρησα ὅμως, ὅτι πολὺ ὀλίγα πράγματα ἐγνώριζον περὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως. Ἀντιθέτως, ἐκεῖνο ποῦ μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, ἦτο ἡ γνῶσις των τῆς ἀρχαίας μας ἱστορίας καὶ τῶν ἀρχαίων μας συγγραφέων καὶ ποιητῶν. Κατάπληξιν δὲ κυριολεκτικῶς μοῦ ἔκαμεν, ὅταν ἤκουσα τὸν μαῦρον ἐκεῖνον Ἰνδὸν δικηγόρον, νὰ μοῦ ἀπαγγέλῃ, ἑλληνιστὶ βέβαια, μακρὰ ἀποσπάσματα τῶν λόγων τοῦ Δημοσθένους, καὶ τὸν Ἄγγλον ἐκεῖνον ἐκ Μάλτας ἀξιωματικόν, ἕνα θαυμάσιον τύπον ἀφελοῦς καὶ ἀγαθοῦ κυρίου, νὰ μοῦ ἀπαγγέλλῃ ἐπίσης ὁλόκληρα τεμάχια τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας. Μὴν φαντάζεσθε, κύριε, μοῦ εἶπεν ὁ τελευταῖος αὐτὸς εἰς μίαν στιγμὴν ἐξάρσεως, πόσον δυστυχὴς εἶμαι, διότι ἐδιδέχθη πλέον τὸν καιρὸν νὰ σπουδάσω τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μελετήσω τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη! Εὐτυχεῖς ἀνθρωποι! Ζοῦν εἰς τὸν ὡραῖον κόσμον τῆς ὡραίας ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀγνοοῦν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα καὶ τὰς ἐσωτερικάς της ἀθλιότητας...

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΤΡΙΚΥΜΙΑ

Ἡ ἔξοδος τοῦ Ὄρμουζ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἄδεν καὶ ἡ εἴσοδος αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ ἐγένετο μὲ μίαν αἰσθητὴν καὶ ἀπότομον μεταβολὴν τοῦ καιροῦ. Ἄνεμος ἰσχυρότατος νοτιοδυτικὸς καὶ θάλασσα τρικυμιώδης ὑπεδέχθησαν τὸ πλοῖον. Χωρὶς χρονοτριβὴν ἡ τέντες ἀμέσως ἐλύθησαν, ἡ κορέκλες καὶ πολυθρόνες τῶν ἐπιβατῶν ἀνὰ πέντε ἢ ἓξ ἐδέθησαν, τὰ παράθυρα τῶν καμπινῶν ἐκλείσθησαν, καὶ ἐν γένει ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ μὴ παρασύρῃ τίποτε ὁ ἄνεμος εἰς τὸ πέλαγος, οἱ δὲ ἐπιβάται κατῆλθον εἰς τὰς θέσεις των καὶ τὰ κάτω ὑποστρώματα. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ κακοκαιρία αὐτὴ δὲν διήρκεσε παρὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἀρκετὰς ὅμως διὰ νὰ κάμῃ τοὺς περισσοτέρους νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ ναυτίαν. Κατόπιν τῆς ἀποτόμου αὐτῆς τρικυμίας ὁ καιρὸς κατέστη γαλήνιος καὶ τὸ ταξίδι εὐχάριστον μέχρι Κεϋλάνης.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΔΩΝ

Ἡ ζωὴ εἰς τὰ πλοῖα, ὅπως γνωρίζουν ὅσοι ἐταξίδευσαν μακρυνά, εἶνε κουραστική. Μετὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα ἀρχίζει ἡ ἀνία καὶ ἡ πλήξις, διότι εἶναι κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ παίζῃ τὴ ἴδια παιγνίδια, νὰ βλέπῃ διαρκῶς τὰ ἴδια πρόσωπα, νὰ ἀλλάζῃ καὶ νὰ ἐπανέρχεται διαρκῶς εἰς τὰς ἰδίας θέσεις, νὰ διαβάζῃ καὶ νὰ κλείνῃ τὸ βιβλίο χωρὶς ὄρεξι γιὰ διάβασμα, καὶ νὰ μὴν ἀκούῃ ἐπὶ ἡμερονύκτια ὁλόκληρα παρὰ τὸν κρότο τοῦ ἕλικος τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ νὰ μὴ βλέπῃ παρὰ μόνον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν. Ὅλα τὰ παιγνίδια, καὶ ὅλαι αἱ διασκεδάσεις ποὺ γίνονται εἰς τὸ πλοῖον, θὰ γίνονται βεβιασμένα καὶ ἀνόρεχτα μετὰ συνεχῆ πλοῦν μιᾶς ἑβδομάδος. Ἡ ζωὴ κυρίως τῶν ἐπιβατῶν τῆς τρίτης θέσεως, ὅταν μάλιστα εἶναι συνωστισμός, ὅπως σι μβαίνει εἰς τὸ Ὄρμουζ, εἶνε ἐξαιρετικῶς κοπιαστική. Λίγοι ἄνθρωποι ξαπλωμένοι σὲ κορέκλες ἢ ἐπὶ τοῦ κατα στρώματος, κοντὰ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον μὲ γυναῖκες, μὲ μικρὰ παιδιά, κινούμενοι διαρκῶς καὶ ὁπᾶ κάθε τοιος ἀναγκὴν πάνω καὶ κάτω, μέσα εἰς χῶρον περιωρισμένον, διαρκῶς διαγκωνιζομενοι καὶ ὁμαρκῶς παρακαλοῦντες γιὰ λίγο χῶρο, φαντάζεσθε τί ὑποφέρουν. Ποία σε βα βυλωνία γλωσσῶν, καὶ εἰς πόσους καὶ ποίους τόνους φωνῆς ὑπάρχει, εἶνε εὔκολον νὰ μαντεύσῃ κανεὶς ὅταν μαθῃ ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη ἀντιπροσωπεύονται μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν.

Παρὰ τὸν ξανθὸν ἄγγλον ἀκοῦει κανεὶς τὸν ἰταλὸν νὰ ὁμιλῇ ὑψηλοφώνως. Παρὰ πέρα τὸν Σέρβον, τὸν Γάλλον, τὸν Γερμανόν, τὸν Γῶσον, καὶ παρὰ πέρα, τὸν Βούλγαρον ἢ τὸν Ἀλβανὸν ἢ τὸν Μακεδόνα συνοδεία κατὰ κανόνα μιᾶς ὁλόκληρης οἰκογένειας, καὶ ἀκόμη πάρα πέρα τὸν ἑλληνά μας μὲ τὴν παρέα του νὰ παίζῃ πρέφα ἢ σκαμπίλι, καὶ νὰ φωνάζῃ ἢ νὰ χειρονομῇ κατὰ τὸν τρόπο τὸν Ρωμέϊκο. Αἱ γυναῖκες τῶν μεταναστῶν περνοῦν ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν των ξαπλωμένες εἰς τὶς πολυθρόνες των μὲ ἕνα βιβλίο εἰς τὸ χέρι, ἢ μὲ κάποιο κέντημα, καὶ ὅσες ἔχουν παιδιὰ μικρὰ μὲ τὰς ὁροντίδας τῆς περιποιήσεώς των.

Τὸ ξάπλωμα τῶν ποδῶν κοντὰ εἰς τὰ πόδια τῶν ἄλλων παρέχει ἀφορμὰς διαρκῶν, ἀκινδύνων εὐτυχῶς, προστριβῶν. Ὅλοι προθυμοποιοῦνται νὰ περιορίζουν τὰ πόδια των εἰς τὸν ἐλάχιστον δυνατὸν χῶρον ποῦ διαθέτουν γύρω των, καὶ ἔτσι δὲν σημειοῦνται σοβαρὰ ἐπεισόδια. Καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ σημειωθοῦν, διότι ὑπάρχουν καὶ θερμόαιμοι ἐπιβαται περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὸ αἰώνιο ἀιλόστιμο, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται νὰ εἶνε ἑλληνικὸ μόνον προϊόν.

ΗΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὡραῖον εἶνε τὸ θέαμα τῆς Κυριακῆς λειτουργίας. Τὰ καθίσματα παραμερίζονται εἰς τὰς ἄκρας τοῦ καταστρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται ὄρθιοι μὲ τὰ βιβλία εἰς τὰ χέρια ψάλλουν ὅλοι μαζὺ ὕμνους ἐκκλησιαστικοὺς τῇ συνοδείᾳ ἁρμονίου, πλησίον τοῦ ὁποίου στέκεται ὁ ἱερεὺς ὁ τελῶν τὴν ἱερουργίαν. Καὶ εἶνε συγκινητικὴ καὶ λίαν ἐπιβλητικὴ ἡ στιγμὴ ἐκείνη, νὰ βλέπῃ κανεὶς ὑπερχιλίους ἀνθρώπους ἐν μέσῳ πελάγει νὰ δοξάζουν τὸν Θεόν, καὶ νὰ εὐχωνται τὴν αἰσίαν των ἄφιξιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα κατευθύνονται. Ὡρισμένως ὅτι ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὡρσιοτέρας στιγμὰς ποῦ περνῷ εἰς τὸ πλοῖον ὁ μετανάστης. Οἱ ξένοι πρὸς τὸ θρήσκευμα τῶν ἄγγλων ἐπιβάται παρακολουθοῦν μετὰ τῆς ἁρμοζούσης καὶ αὐτοὶ εὐλαβείας τὴν λειτουργίαν, καὶ προσαρμόζονται πρὸς τὰς ἐπιβεβλημένας εἰς αὐτὴν ὑπογρεώσεις. Τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐπακολουθεῖ κήρυγμα ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἐξήγησις περικοπῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

Ὅπως εἰς τὴν ἀρχὴν εἶπα, ἐπὶ τοῦ «Ὄρμουζ» ταξειδεύουν καὶ ἑπτὰ ἄλλοι συμπολῖται δι' Αὐστραλίαν. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν τῆς πρώτης θέσεως, ἐπιμερίζω καὶ ἐγὼ τὰς ὥρας τοῦ ταξειδίου μου. Καὶ εἶνε εὐχάριστος ἡ μεταξὺ αὐτῶν συναναστροφή. Ὅλοι ξαπλωμένοι σὲ πρόχειρες ζύλινες πολυθρόνες εἰς τὸ εὐρὺ κατάστρωμα τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, πλάττουν ὡραῖα ὄνειρα ἐργασίας καὶ κέρδους κοντὰ εἰς τοὺς ἰδικούς των ἐκεῖ κατω, καὶ ὅλοι νοσταλγοῦν τὸ ἀγαπητὸ νησάκι μας. Τὰ ἀστεῖα μεταξὺ των διασταυροῦνται διαρκῶς. Στόχος ὅλων εἶνε ὁ Στεφανῆς. Φταίει ὅμως ὁ ἴδιος, διότι ἐνεπιστεύθη εἰς καθένα χωριστά, ὅτι εἰς τὸ χωριό του ἀγαπᾷ ἕνα κορίτσι, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα σέρνει μαζύ του εἰς τὸ μπαοῦλο του. Ἔτσι δὲ ἡ μπαουλωμένη του ἔγεινε ζήτημα. Δὶν πειράζεται ὅμως ὁ Στεφανῆς. Τοὐναντίον μάλιστα πρωτοστατεῖ εἰς τ' ἀστεῖα.

Ἔτσι ἕνα βράδυ ἔγεινε ζημοψήφισμα ἀνδρικῆς καλλονῆς μεταξύ των, καὶ ὅλοι ἐψήφισαν τὸν Στεφανῆ, καὶ ὁ ἴδιος ἀκόμη ἐψήφισε τὸν ἑαυτόν του ὡς τὸν ὡραιότερο τσιργώτη τῆς παρέας. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐγένετο δεκτὸν μὲ γέλοια καὶ χειροκροτήματα.

Ὁ Παπαδοπουλος μὲ τὶς μακρυὲς ἀντένες του ἔγεινε ἀνοικονόμητος Εἶνε ὑποχρεωμένος λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, ὅπως εἶπα, τῶν ἐπιοατῶν καὶ τῶν καρεκλῶν, νὰ μαζεύῃ διαρκῶς τὶς ποδάρες του ἀλλὰ τοῦ κάκου. Ἕνα βράδυ οἱ ἀντένες του βρεθήκανε μπερδεμένες μὲ τὶς ἀντένες μιᾶς παραπλεύρως του ξαπλωμένης ξερακιανῆς ἀγγλίδας, ἡ ὁποία δὲν εἶχε τοὐλάχιστον τὸ προσὸν τῆς ὡραιότητος. Καὶ ε.δανε καὶ πάθανε νὰ τὶς ξεμπερδέψουνε.

Ὁ Βενιαμὴν τῆς παρέας ὁ μικρὸς Μαρσέλος, κάνει χρέη Ἑρμοῦ. Κουβαλᾶ διαρκῶς ποτε νερο καὶ πότε λεμονάδες. Προθυμότατο καὶ ἀεικίνητο καὶ εὐφυέστατο παιδάκι, θέλει ὅλους νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ καὶ τὸ κατορθώνει. Ἡ δεσποινὶς Ποτήρη, ἡ μοναδικὴ κυθηρία συνταξειδιώτις, εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῶν περιποιήσεων ὅλων τῶν ἄλλων συμπολιτῶν, καὶ πρὸ παντὸς τοῦ συνοδοῦ της καὶ ὑποχρεωτικοτάτου κ. Ἐμ. Στάθη. Εὐγενὴς καὶ χαριτολόγος ἡ δεσποινὶς Μυρσίνη, δὲν φείδεται ἐπαίνων διὰ τὸ αἴσθημα τοῦ Στεφανῆ πρὸς τὴν μπαουλωμένη του. Ἔχει ὅμως καὶ μερικοὺς ἐνδοιασμοὺς, μήπως ὁ Στεφανῆς τὰ ξεχάσῃ ὅλα, ἅμα βρεθῇ εἰς τὴν Αὐστραλία ἀνάμεσα σὲ ἄλλες ξεμπαοῦλωτες! Ὁ Στεφανῆς ὅμως διαμαρτύρεται καὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ πρώτη ἀγάπη ποτὲ δὲν ξεχνιέται! Αὐτὸ ὑποστηρίζει καὶ ὁ Γλυτσος πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τοῦ Στεφανῆ, ὁ ὁποῖος εὗρεν ἐπὶ τέλους καὶ ἕνα ὁμοιοπ